

REGIONALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA W RZESZOWIE

Rzeszów, dnia 21 października 2019 r.

WPN.670.58.2019.JSz.26

DECYZJA

Działając na podstawie art. 104 i 108 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018, poz. 2096, ze zm.) oraz art. 118a ust. 1, 2, 5, 7, 8 i 12 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2018 r. poz. 1614 ze zm.), w związku z:

- art. 56 ust. 2 pkt 1 i 2, w związku z art. 51 ust. 1 pkt 1, 2, 3, 6, 10 i 11 ustawy o ochronie przyrody oraz w związku z § 1 pkt 1 lit. a i b, § 2 i § 3 oraz § 6 ust. 1 pkt 1, 2, 3, 4, 8 i 9 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r., poz. 1409),

- art. 56 ust. 2 pkt 1 i 2, w związku z art. 52 ust. 1 pkt 2, 7, 8, 12 i 15 ustawy o ochronie przyrody oraz w związku z § 1 pkt 1 lit. a i b § 2 i § 3 oraz § 6 ust. 1 pkt 2, 7, 8, 12 i ust. 2 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r., poz. 2183),

- art. 101 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081, ze zm.),
odnośnie postępowania w sprawie wydania decyzji o warunkach prowadzenia działań wraz z oceną oddziaływania na obszar Natura 2000 inwestycji **polegającej na odmuleniu Zbiornika Rzeszowskiego – rzeka Wisłok w km 73+930 – 75+060 realizowanej na wniosek** z dnia 29 marca 2019 r., RZ.RPI.541.28.14.JRP6.2018.WS Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Rzeszowie ul. Hanasiewicza 17B, 35 – 103 Rzeszów,

orzekam

I. Ustalam warunki prowadzenia działań polegających na odmuleniu Zbiornika Rzeszowskiego – rzeka Wisłok w km 73+930 – 75+060:

1. Prace odmuleniowe prowadzone będą całą szerokością Zbiornika Rzeszowskiego na dł. ok. 1130 m w km 73+930 – 75+060 rzeki Wisłok (tj. od granic obszaru Natura 2000 Wisłok Środkowy z dopływami PLH180030 do stopnia wodnego).
2. Prace odmuleniowe będą realizowane w latach 2019, 2020, 2021 i 2022 r. W przypadku jeżeli ze względu na warunki pogodowe (np. związane z wystąpieniem zlodzenia) nie będzie możliwe wykonanie prac w ww. latach dopuszczalne jest również ich prowadzenie w roku 2023.
3. Zasadnicze prace odmuleniowe (rozumiane jako usuwanie osadów z dna zbiornika) prowadzone będą w terminie od 15 października do końca lutego.
4. Usunięcie namulów pogłębiarką ssąco-refulującą prowadzone będzie po zakończeniu prac związanych z usuwaniem roślinności pływającej i korzeniącej się w dnie w obrębie fragmentu przeznaczonego do odmulenia w danym cyklu.
5. Łącznie w trakcie 3 cykli odmuleniowych dopuszcza się wydobycie ok. 500 tys. m³ pulpy.
6. Odmulenie czaszy zbiornika poprzez usunięcie namulów łącznie w trakcie 3 cykli odmuleniowych nie przekroczy pow. ok. 17 ha lustra wody.
7. Prace związane z wydobywaniem osadów dennych zostaną rozpoczęte od górnego odcinka zbiornika (cykl I – od granic obszaru Natura 2000) i postępować będą w kierunku zapory czołowej w kolejno wyznaczonych cyklach (cykl II i cykl III).

8. Prace odmuleniowe podzielone zostaną na 3 cykle odmuleniowe w następującym zakresie:

8.1. I cykl odmuleniowy prowadzony będzie w latach 2019/2020 na odcinku od ok. 75+060 do km ok. 74+730 (tj. na długości ok. 330 m), odmulenie rozpocznie się od lewej strony zbiornika i postępować będzie wzdłuż lewego brzegu, następnie prace odmuleniowe rozpoczną się w głównym nurcie rzeki i prowadzone będą aż do brzegu prawego, przy czym ingerencja w nurt rzeki może nastąpić najwcześniej od grudnia. W ramach cyklu I wydobydzie się ok. 95 tys. m³ mieszaniny wody i osadów (tzw. pulpy).

8.2. II cykl odmuleniowy prowadzony będzie w latach 2020/2021 na odcinku od km ok. 74+730 do km ok. 74+230 (tj. na długości ok. 500 m), odmulenie rozpocznie się od prawej strony zbiornika i postępować będzie wzdłuż prawego brzegu, następnie prace odmuleniowe rozpoczną się w głównym nurcie rzeki i prowadzone będą aż do brzegu lewego, przy czym ingerencja w nurt rzeki może nastąpić najwcześniej od grudnia. W ramach cyklu II wydobyte zostanie ok. 190 tys. m³ pulpy.

8.3. III cykl odmuleniowy prowadzony będzie w latach 2021/2022 na odcinku od ok. 74+230 do km ok. 73+930 (tj. o długości ok. 300 m), odmulenie rozpocznie się od prawej strony zbiornika i postępować będzie wzdłuż prawego brzegu pasem szerokości ok. 80 m, w drugiej kolejności prace przeniosą się na brzeg lewy i prowadzone będą tam pasem szerokości ok. 60 m. Prace w obrębie głównego nurtu rzeki rozpoczną się najwcześniej od grudnia. W ramach cyklu III wydobydzie ok. 215 tys. m³ pulpy.

9. Namuły usuwane będą przy użyciu jednej pogłębiarki ssąco-refulującej, która szczelnym systemem rur umieszczonych na pływakach będzie przekazywała wydobyte osady na miejsce deponii.

10. Uwodnione osady będą tymczasowo deponowane w kontenerach geosyntetycznych (geotubach) na terenie deponii.

11. Wywóz osadu z terenu deponii nastąpi po jego odwodnieniu w kontenerach geosyntetycznych (geotubach) tj. uzyskaniu optymalnej do wywozu konsystencji i uwodnienia. Wywóz odwodnionych osadów dopuszczalny jest w terminie od 15 października do końca kwietnia.

12. W obrębie akwenu zbiornika dopuszczalne jest prowadzenie prac z użyciem pogłębiarki ssąco-refulującej (do usuwania osadów) oraz koparki pracującej na barce lub pontonie (do usuwania szuwarów). Dopuszcza się możliwość usuwania szuwarów refulerem z głowicą posiadającą łyżkę koparkową.

13. Dno odmulanego zbiornika będzie miało nadany spadek ok. 0,7‰.

14. Nieprzekraczalny areał zbiornika przeznaczony do odmulenia w danym cyklu będzie oznaczony na brzegu poprzez umieszczenie tablic oraz poprzez umieszczenie boi w widocznym kolorze na wodzie.

15. Wycinka drzew i krzewów będzie ograniczona do ich usunięcia z rejonu deponii z pow. ok. 2,5 ha.

16. Wycinka prowadzona będzie w okresie od 16 października do końca lutego.

17. Wycinka wykonywana będzie pod nadzorem przyrodniczym (w tym ornitologicznym).

18. Drzewa i krzewy narażone na kolizję ze sprzętem mechanicznym, które nie są przeznaczone do usunięcia zostaną na etapie realizacji robót zabezpieczone np. poprzez szalunek z desek bez użycia gwoździ, zabezpieczenie pni matami jutowymi itp. Dopuszczalna jest także możliwość wygradzenia skupisk drzew czy krzewów przy użyciu kolorowej taśmy. Użyte zabezpieczenia oraz ich przegląd prowadzone będą z udziałem nadzoru botanicznego.

19. Od strony wschodniej na terenie objętym wycinką (tj. w sąsiedztwie ścieżki rowerowej) wycinka drzew i krzewów zostanie ograniczona do niezbędnego minimum. Pas zieleni pozostawiony do zachowania zostanie odpowiednio wyznakowany, tak aby nie doszło do uszkodzenia pozostawionej w nim roślinności na etapie wykonywania działań.

20. Usuwanie roślinności szuwarowej dopuszczalne jest z łącznej (dla wszystkich cykli) powierzchni do 2,15 ha.

21. Usuwanie roślinności szuwarowej prowadzone będzie w okresie od 15 września do końca lutego.

22. Usuwanie roślinności szuwarowej prowadzone będzie pod nadzorem przyrodniczym, w tym w obecności ornitologa.

23. Należy zachować pasy ochronne z istniejącą roślinnością szuwarową w rejonie deponii (brzeg prawy) oraz w rejonie ujścia wód dla FENICE Poland Sp. z o.o. (brzeg lewy). Szerokość pozostawianych pasów ustalana będzie przez nadzór przyrodniczy i wyniesie min. 10 m. W ramach nadzoru botanicznego należy monitorować stan szuwarów i wielkość zbiorowisk pozostawionych jako funkcja pasów roślinności.
24. Roboty będą prowadzone w godzinach od 6.00 do godz. 22.00.
25. Prace należy prowadzić przy użyciu sprzętu sprawnego technicznie. Należy na bieżąco dokonywać kontroli szczelności układów hydraulicznych, paliwowych i chłodzenia używanego sprzętu.
26. Prace odmuleniowe wykonywane będą bez obniżania lustra wody.
27. Prowadzone prace związane z wydobywaniem osadów dennych nie mogą wpływać negatywnie na pracę stopnia wodnego „Rzeszów” związaną z piętrzeniem wody, w tym powodować naruszenia obowiązującej rzędnej piętrzenia.
28. Realizacja projektu nie może spowodować zmiany dotychczasowych warunków ujmowania wody w zakresie jej stanu jakościowego i ilościowego, w stopniu determinującym zmianę technologii poboru lub uzdatniania wody lub ograniczenie jej poboru na dotychczas ustalonym poziomie w odniesieniu do ujęcia FENICE Poland Sp. z o.o.
29. Zaplecze robót zlokalizowane będzie w obrębie deponii.
30. Zaplecze robót zostanie zorganizowane w formie ogrodzonego i utwardzonego placu.
31. Wokół deponii od strony lądu zostanie wykonane ogrodzenie terenu w celu zabezpieczenia obszaru składowania urobku przed dostępem osób trzecich np. z wykorzystaniem siatki „leśnej”.
32. Zostanie wykonana tymczasowa droga technologiczna z płyt drogowych łącząca obszar deponii z planowaną drogą wywozu urobku.
33. Zaplecze zostanie wyposażone w środki zabezpieczające przed przenikaniem szkodliwych substancji do gleby, ziemi lub do wód (np. sorbenty). Stanowiska obsługi maszyn wyposażone będą w maty sorpcyjne oraz hydrofobowe maty sorpcyjne do usuwania substancji z powierzchni wody i z powierzchni stałych.
34. Ścieki bytowe z zaplecza budowy będą odprowadzane do szczelnych zbiorników bezodpływowych i sukcesywnie wywożone przez uprawnione podmioty do oczyszczalni ścieków.
35. Wykonawca zabezpieczy zaplecze w odpowiednią ilość przenośnych toalet.
36. Wykonawca będzie odpowiedzialny za utrzymanie ich we właściwym stanie oraz odpowiednio częsty wywóz nieczystości.
37. Toalety będą regularnie sprzątane i usunięte po zakończeniu robót.
38. Samochody będą tankowane na stacji paliw, natomiast sprzęt budowlany będzie tankowany na utwardzonym terenie w obrębie zaplecza budowy. W przypadku wystąpienia awarii mogącej powodować zagrożenie dla stanu środowiska Wykonawca robót zobowiązany będzie do niezwłocznego powiadomienia odpowiednich służb i organów oraz do niezwłocznego zabezpieczenia miejsca awarii.
39. Dopuszczalne jest tankowanie pogłębiarki ssąco-refulującej oraz koparki umieszczonej na pontonie lub innego sprzętu pływającego na wodzie, po wcześniejszym dostarczeniu do nich paliwa w kanistrach. Na pokładzie refulera oraz koparki do usuwania szuwarów będzie znajdował się sypki sorbent oraz hydrofobowe maty sorpcyjne do usuwania substancji z powierzchni wody i z powierzchni stałych.
40. Przyczepy w samochodach wywożących urobek będą zabezpieczone w czasie jego transportu np. w plandeki.
41. Odpady uzyskane w trakcie prac odmuleniowych będą przekazane podmiotom prowadzącym działalność w zakresie zbierania lub przetwarzania odpadów.
42. Miejsca docelowego zagospodarowania osadów nie będą zlokalizowane w granicach form ochrony oraz w obrębie innych terenów cennych przyrodniczo (np. skupisk występowania gatunków chronionych, terenów podmokłych itp.). Dobór ww. miejsc zostanie skonsultowany z nadzorem przyrodniczym.
43. Miejsca tymczasowego deponowania osadów, po zakończeniu prac odmuleniowych poddane zostaną niwelacji (jeżeli prace te są konieczne) oraz będą obsiane trawami gatunków rodzimych, dostosowanymi do warunków siedliskowych (dobór oraz kontrola wykonania obsiewu prowadzona będzie pod nadzorem botanicznym).
44. Za wykonanie zapisów ww. decyzji odpowiada Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Rzeszowie.

45. Miejsce realizacji robót będzie kontrolowane przez pracowników RZGW w Rzeszowie. W okresie 3 miesięcy po zakończeniu danego cyklu (tj. do końca maja danego roku) Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Rzeszowie zostanie przekazane sprawozdanie z ich realizacji. W sprawozdaniu zostaną ujęte informacje z zakresu przestrzegania określonych w niniejszej decyzji warunków, do sprawozdania zostanie załączona dokumentacja fotograficzna.

46. Przedmiotowe prace prowadzone będą pod nadzorem przyrodniczym. W składzie zespołu nadzoru przyrodniczego należy zapewnić obecność specjalistów: ichtiologa, herpetologa, teriologa, malakologa, ornitologa, botanika (w tym hydrobotanika)/fitosocjologa o wykształceniu wyższym z zakresu biologii, leśnictwa, ochrony środowiska lub pokrewnym i odpowiednim doświadczeniu (tj. przynajmniej jedna osoba z danej specjalności dokumentująca się doświadczeniem w pełnieniu przynajmniej jednego nadzoru przyrodniczego lub inwentaryzacji przyrodniczej w zakresie organizmów/grupy organizmów do którego jest wyznaczona).

47. Działanie polegające na kształtowaniu terenu deponii i jej przygotowaniu do składowania urobku będzie prowadzone pod nadzorem przyrodniczym.

48. Nadzór herpetologiczny winien również uczestniczyć w pracach przygotowawczych w rejonie deponii poprzez przegląd terenu przed składowaniem osadów. W przypadku ryzyka zniszczeń siedlisk płazów nadzór podejmie działania związane z przenoszeniem osobników we wszystkich stadiach rozwojowych do siedlisk zastępczych położonych w górnej części zbiornika.

49. Podczas prac odmuleniowych będzie prowadzony nadzór ichtiologiczny, którego zadaniem będzie:

49.1. Bieżące kontrolowanie zagrożeń dla ryb i ewentualne wstrzymanie prac lub zalecenie ich modyfikacji.

49.2. Stały kontakt z użytkownikiem rybackim.

49.3. Kontrola stanu przepławki dla ryb na jazie piętrzącym Zbiornika Rzeszów we współpracy z Okręgiem PZW w Rzeszowie (zapewnienie obsługi, bezpieczeństwa oraz właściwego funkcjonowania tego urządzenia, z uwzględnieniem wymagań wynikających z warunków utrzymywania wód; do obowiązków właściciela należy: prawidłowa eksploatacja, konserwacja oraz remont w celu zachowania prawidłowej funkcji urządzenia).

49.3.1. Stały monitoring zachowania ryb w obszarach wejść do przepławki (np. stwierdzanie nadmiernej koncentracji ryb przy wejściach do przepławki).

49.3.2. Podejmowanie decyzji o przerwaniu prac w razie stwierdzenia problemu z drożnością przepławki wynikającego z prowadzonych prac odmuleniowych (np. negatywnego wpływu zwiększonej ilości zawiesiny na migrację ichtiofauny).

49.3.3. Kontrola pracy przepławki: wlotu wody na przepławkę w zakresie jego drożności, a także kontrola konstrukcji przepławki - kanału żelbetowego z obrotowymi betonowymi elementami tworzącym przegrody przepławki oraz wylotu z przepławki, gdzie mogą gromadzić się osady (możliwość ewentualnego powstawania "stożka" z osadów u wypływu z przepławki).

49.3.4. W przypadku gromadzenia się zanieczyszczeń i osadów należy je niezwłocznie usuwać celem udrożnienia przepławki.

49.3.5. Częstotliwość kontroli przepławki przez nadzór ichtiologiczny będzie dostosowana do zakresu prowadzonych prac w danym czasie/momentcie; jednak nie rzadziej niż 1 raz w tygodniu.

49.3.6. Kontrola w kontekście wzmożonej aktywności ryb podczas zarybiania górnych odcinków rzeki gatunkami migrującymi na dalekie odległości.

49.3.7. Kontrola w przypadku wystąpienia ekstremalnych warunków klimatycznych, w tym gwałtownych wezbrań; dodatkowa kontrola będzie wykonana po ustąpieniu wezbrania.

49.3.8. Kontrola w przypadku niskich stanów wody na zbiorniku (monitoring pracy przepławki będzie zwiększony i dostosowany do potrzeb właściwej jej pracy).

49.4. Kontrola ichtiofauny w nurcie rzeki (zbiornika) w terminie i częstotliwości w zależności od wskazań nadzoru ichtiologicznego.

49.4. Decyzja o przerwaniu prac będzie niezwłocznie podjęta przez nadzór ichtiologiczny.

49.5. Elementy typu bariera elektryczna przy ujęciu elektrowni, jeśli wymaga czasowego demontażu winny być z powrotem poddane funkcjonalności po zakończeniu prac.

50. Organizmy wydobyte w trakcie usuwania roślin korzeniących się w dnie będą przenoszone przez nadzór przyrodniczy do bezpiecznych siedlisk położonych w górnej części zbiornika (nieobjętej przedmiotowymi pracami).

51. Należy wygrodzić płotkami herpetologicznymi wszelkie elementy związane z realizacją przedsięwzięcia (np. teren deponii), gdzie może dojść do przypadkowego zabijania płazów jak również siedliska płazów nie zagrożone pracami, ale zlokalizowane w bliskim sąsiedztwie aby minimalizować możliwość potencjalnego zniszczenia. Ogrodzenie wykonane będzie jako pełne (np. z folii) lub siatkowe (o średnicy oczek o maksymalnych wymiarach 4,5 na 4,5 mm) oraz zostanie zakopane na głębokości min. 15 cm. Wysokość części nadziemnej ogrodzenia, na całej jego długości, będzie wynosić minimum 40 cm. Górna krawędź ogrodzenia będzie łagodnie zakończona i odgięta na zewnątrz, na całej długości ogrodzenia, pod kątem 45 – 90°, tworząc daszek o długości min. 10 cm. Ogrodzenie ochronne w okresie aktywności płazów będzie regularnie (co najmniej raz w tygodniu) kontrolowane pod kątem szczelności. Wszelkie usterki będą usuwane na bieżąco. Roślinność wzdłuż ogrodzeń ochronnych będzie wykaszana. Na końcach ogrodzenia ochronnego należy wykopać dołki o wymiarach ok. 0,5 x 0,5 x 0,2 m, które będą wyłożone folią. Dwa razy dziennie – rano i wieczorem w okresie aktywności płazów – nadzór herpetologiczny będzie przeprowadzał zbieranie gromadzących się wzdłuż ogrodzenia płazów, wybierając także te z dołków i będzie transportował je na stanowiska zastępcze. W dołkach umieszczone będą patyczki umożliwiające ich opuszczenie przez drobne ssaki. Po okresie aktywności płazów dołki zostaną zdemontowane. Zakres ten może ulec zmianom w związku z koniecznością uszczegółowienia na podstawie zakresu prac nadzoru, zarówno przed rozpoczęciem prac jak również w trakcie realizacji prac w efekcie stwierdzenia nowych miejsc występowania bądź migracji płazów.

52. Podczas robót odmuleniowych i utrzymania trwałości projektu prowadzony będzie monitoring jakości wody (w miejscach/stanowiskach uzgodnionych z nadzorem ichtiologicznym oraz użytkownikiem rybackim) uwzględniający następujące parametry:

52.1. Temperatura wody w zbiorniku – pomiar nie rzadziej niż raz w tygodniu, jednokrotny, o stałych porach, z rejestracją wyników wykonywany w odległości do 200 m poniżej pracującej pogłębiarki ssąco-refulującej; jeżeli wystąpią przekroczenia dopuszczalnej temperatury, to nastąpi wstrzymanie pracy do momentu, gdy uzyskana wartość podczas kolejnego pomiaru będzie odpowiadać wartości dopuszczalnej, określonej w niniejszej decyzji.

52.2. Zawartość tlenu – pomiar nie rzadziej niż raz w tygodniu, jednokrotny, o stałych porach z rejestracją wyników pomiaru, wykonywany w odległości do ok. 200 m poniżej pracującej pogłębiarki ssąco-refulującej; jeżeli wystąpią przekroczenia to nastąpi wstrzymanie pracy do momentu, gdy uzyskana wartość podczas kolejnego pomiaru będzie odpowiadać wartości dopuszczalnej, określonej poniżej.

52.3. Zawiesina ogólna - pomiar nie rzadziej niż raz w tygodniu z rejestracją wyników pomiaru podczas pracy refulera, w strefie do ok. 200 m poniżej pracującej pogłębiarki ssąco-refulującej – w przypadku jeżeli wystąpią przekroczenia w stosunku do wartości określonej niniejszą decyzją prace zostaną wstrzymane do momentu, gdy uzyskana wartość podczas kolejnego pomiaru będzie odpowiadać wartości dopuszczalnej.

53. Odmulanie będzie można prowadzić wyłącznie wtedy, gdy:

53.1. W zasięgu do ok. 200 m poniżej pracującej pogłębiarki ssąco-refulującej:

a) temperatura wody w zbiorniku będzie niższa niż 25°C,

b) stężenie zawiesiny ogólnej nie będzie przekraczać wartości 20 g/l,

53.2. Stężenie tlenu rozpuszczonego w wodzie będzie wynosiło co najmniej 4mgO₂/dm³ w oparciu o kontrole wykonywane raz w tygodniu na 4 stanowiskach w obrębie Zbiornika, których uśredniona próbka zostanie poddana analizie laboratoryjnej. Dobór stanowisk do ww. badań zostanie uzgodniony z nadzorem ichtiologicznym.

54. Prowadzony będzie stały monitoring stężenia zawiesiny w rzece na odcinku Wisłoka poniżej zapory (w odległości do 1 km od zapory w dół rzeki). Monitoring należy prowadzić zgodnie z zaleceniami nadzoru przyrodniczego i częstotliwością przez niego wskazaną. W przypadku utrzymywania się przez dłuższy okres, np. 10 dni lub więcej, stężenia zawiesiny 20 g w dm³ wody należy okresowo wstrzymywać prace do czasu opadnięcia zawiesiny na dno. Prace można rozpocząć, gdy ilość zawiesiny spodnie poniżej 20 g w dm³ wody w co najmniej 2 kolejnych próbach.

55. Zezwalam na odstępstwo od zakazu: umyślnego niszczenia, niszczenia siedlisk, umyślnego zrywania lub uszkodzania, pozyskiwania lub zbioru, przemieszczania w środowisku przyrodniczym i umyślnego wprowadzania do środowiska przyrodniczego w stosunku do kotewki orzech wodny *Trapa natans* w obrębie Zbiornika Rzeszów pod następującymi warunkami:

55.1. Zezwolenie dotyczy: zniszczenia siedliska gatunku kotewka orzech wodny z pow. ok. 0,74 ha w I cyklu odmuleniowym, zbioru orzechów i zniszczenia siedliska w II cyklu odmuleniowym obejmującym ok. 2,44 ha oraz zbioru orzechów i zniszczenia siedliska z pow. ok. 2,54 ha w III cyklu odmuleniowym.

55.2. Prace związane zarówno ze zbiorem, przygotowaniem do transportu jak i wprowadzaniem do akwenów zastępczych prowadzone będą pod nadzorem hydrobotanika przez zespół przeszkolonych osób.

55.3. Zbiór orzechów będzie prowadzony w terminie od 15 sierpnia do 20 września roku w którym realizowany będzie dany cykl odmuleniowy.

55.4. Dopuszczalne jest prowadzenia prac z łodzi lub z brzegów, ręcznie lub z wykorzystaniem podbieraków/czerpaków/siatek hydrobiologicznych.

55.5. Przed rozpoczęciem czynności prowadzone będą obserwacje botaniczne, tak aby uchwycić optymalny czas zbioru tj. zanim orzechy oddzielią się od rozet i opadną na dno.

55.6. Gromadzone orzechy będą sukcesywnie (raz na dzień) przewożone transportem w warunkach zanurzenia w wodzie do siedliska zastępczego.

55.7. Orzechy będą wysiane najpóźniej do końca listopada roku, w którym dokonano zbioru.

55.8. W przypadku pokrycia lodem danego akwenu orzechy nie będą wysiewane miejscu występowania pokrywy lodowej.

55.9. Zbiorniki wytypowane jako siedliska zastępcze dla kotewki będą cechowały się następującymi parametrami:

a) będą to zbiorniki wód stojących, względnie wolno płynących, o powierzchni optymalnej dla zachowania gatunku, eutroficzne, które w lecie są silnie nagrzane, a ich poziom wód powinien być stały (może to być np. dobrze utrzymane starorzecze, bądź nawet staw hodowlany),

b) o dnie mulistym bądź gliniasto-ilastym, o głębokości min. 1-2 m,

c) o pH w granicach 4,5 – 8,0 (optimum 6,0 – 7,0), gdzie stężenie chlorku sodu nie przekracza 0,1%, oraz gdzie stężenie wapnia jest na umiarkowanie wysokim poziomie,

d) dobrze natlenione i niezanieczyszczone (szczególnie herbicydami, nawozami i innymi zanieczyszczeniami chemicznymi),

e) o stabilnych warunkach ekologicznych i fizykochemicznych, niezmiennych w czasie bądź o niedużych wahaniach,

f) w którym nie występują, bądź występują w niewielkiej ilości ryby roślinożerne (zwłaszcza amur biały),

g) w którym nie będzie wykaszana roślinność wodna lub koszenie będzie ograniczone i konsultowane z hydrobotanikiem,

h) w którym, o ile będzie to zbiornik antropogeniczny, nie będzie spuszczana woda, chyba że poza okresem wegetacyjnym na czas nie dłuższy jak 3 miesiące.

55.10. W kolejnych 5 sezonach od wprowadzenia kotewki do danego akwenu stanowisko to będzie monitorowane w sezonie umożliwiającym ocenę skuteczności wprowadzenia tego gatunku. Ocenie będzie podlegała: liczebność populacji, zagęszczenie roślin w płatach, średnia liczba owoców i ich zawiązków na rozecie, średnica rozet, zdrowotność roślin, powierzchnia siedliska zajmowanego przez populację, fragmentacja siedliska, zacienienie siedliska, stopień zarośnięcia lustra wody zbiornika przez szuwały oraz roślinność zajmującą tę samą niszę co kotewka orzech wodny, charakter siedliska na stanowisku, perspektywy ochrony, sugerowane zabiegi ochrony czynnej, zagrożenia. Rokrocznie w okresie przez 5 lat od wprowadzenia kotewki orzecha wodnego do danego akwenu przekazywane będą do 31 grudnia każdego roku sprawozdania z prowadzonego monitoringu zasiedlenia kotewki w ww. miejscach w danym sezonie. Integralną częścią ww. sprawozdań będzie dokumentacja fotograficzna. Ww. sprawozdanie nie jest tożsame ze sprawozdaniem określonym w warunku 45 niniejszej decyzji.

55.11. Dobór stanowisk zastępczych będzie skonsultowanych z hydrobotanikiem. Proponowane jest wprowadzenie gatunku do następujących stanowisk: zbiorniki w Budach Stalowskich, staw w m. Kalników, staw w Parku Dworskim w Medyce, wyrobiska w obrębie ogródków działkowych w Przemyślu, stawy w m. Sośnica Jarosławska, starorzecze Sanu w m. Hurko, starorzecze w m. Leszno, zbiornik w m. Torki, starorzecze Wisłoka w Łańcucie (w km 2+700 – 4+300).

55.12. Na wprowadzenie ww. gatunku do siedlisk zastępczych uzyskana będzie zgoda właścicieli/zarządców terenu. Zgoda zostanie pozyskana przed rozpoczęciem ww. działań związanych ze zbiorem orzechów. W przypadku braku zgody właścicieli na wprowadzanie ww. gatunku oraz braku alternatywnych siedlisk zastępczych wszystkie prace zostaną wstrzymane.

56. Zezwalam na odstępstwo od zakazu umyślnego niszczenia, umyślnego zrywania lub uszkodzania oraz niszczenie siedlisk i ostoł w odniesieniu do gatunku grzybienie białe *Nymphaea alba* z powierzchni 0,1 ha w trakcie cyklu III prac odmuleniowych. Ww. prace prowadzone będą pod nadzorem botanika. Sprawozdanie z ww. działania będzie ujęte w sprawozdaniu określonym w warunku 45 niniejszej decyzji.
57. Zezwalam na odstępstwo od zakazu umyślnego niszczenia siedlisk lub ostoł będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji i żerowania, umyślne płoszenie lub niepokojenie, umyślne chwytanie, umyślne przemieszczanie z miejsc regularnego przebywania na inne miejsca w odniesieniu do takich gatunków jak: żaba trawna *Rana temporaria*, ropucha szara *Bufo bufo*, żaba wodna *Pelophylax kl. esculentus*, żaba jeziorkowa *Pelophylax lessonae*, żaba śmieszka *Pelophylax ridibundus*, traszka zwyczajna *Lissotriton vulgaris*, rzekotka drzewna *Hyla arborea*, jaszczurka zwinka *Lacerta agilis*, jaszczurka żyworodna *Zootoca vivipara*, zaskroniec zwyczajny *Natrix natrix* pod następującymi warunkami:
- 57.1. Zwierzęta odławiane będą metodą selektywną przy użyciu czerpaków, siatek lub ręką.
- 57.2. Osobniki przeznaczone do przenoszenia będą przemieszczane w górny odcinek Zbiornika Rzeszów.
- 57.3. Płazy przenoszone będą w wyznaczone miejsce w wiadrach o pojemności 10 – 20 l, które wysłane będą liśćmi i/lub wypełnione wodą (w zależności od wymagań gatunkowych), w czasie transportu zapewniony będzie dopływ tlenu. Gady będą przewożone w czystych transporterach, zapewniających dopływ świeżego powietrza.
- 57.4. Zwierzęta nie będą przetrzymywane zbyt długo w ww. pojemnikach. Z tego względu częstotliwość i środek transportu należy dobrać tak, by sprawnie i bezpiecznie przemieszczać odłowione osobniki do wybranych już wcześniej miejsc przeznaczenia. Pojemniki powinny być zabezpieczone przed przypadkowym otwarciem oraz przed niekontrolowanym przemieszczaniem się podczas przewozu odłowionych osobników.
- 57.5. Podczas prowadzonych prac zwierzęta nie doznają uszczerbku, nie będą zabijane.
- 57.6. W związku z trudną do oszacowania wielkością populacji wobec których wnioskowane są powyższe czynności zobowiązuję nadzór przyrodniczy do podania całkowitej liczby osobników wymienionych gatunków w sprawozdaniu z wykonania prac (sprawozdanie to może stanowić element cyklicznego, corocznego sprawozdania, określonego w warunku 45 niniejszej decyzji).
- 57.7. Czynności wykonywane w stosunku do ww. gatunków płazów i gadów będą prowadzone przez wykwalifikowany nadzór przyrodniczy z zakresu herpetologii.
58. Zezwalam na odstępstwo od zakazu umyślnego niszczenia siedlisk lub ostoł będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji i żerowania, umyślne płoszenie lub niepokojenie oraz niszczenie, usuwanie lub uszkodzanie gniazd, mrowisk, nor, legowisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk lub innych schronień w odniesieniu do takich gatunków jak: bóbr europejski *Castor fiber* i wydra *Lutra lutra*. Ww. prace prowadzone będą pod nadzorem teriologa. Informacje z zakresu ich wykonania zostaną ujęte w cyklicznym sprawozdaniu z realizacji warunków niniejszej decyzji (określonym w warunku 45 orzeczenia).
59. W akwenie Zbiornika Rzeszów zostanie na stałe umieszczona barka górnopokładowa jako siedlisko dla gniazdowania rybitw.
- 59.1. Granica buforu wokół barki wyniesie odpowiednio: 70 m na zachód od barki, 70 m w górę zbiornika od barki, 100 m w dół zbiornika od barki oraz 50 m na wschód od barki. Granica buforu zostanie oznaczona znakami dot. zakazu pływania, które będą jednoznacznie czytelne dla użytkowników wód.
- 59.2. Barka zostanie umieszczona na zbiorniku przed końcem kwietnia danego roku w którym rozpocznie się kolejny cykl odmuleniowy i pozostanie tam do zakończenia lęgów w danym roku (tj. połowy września). Po zakończeniu właściwego odmulania barka funkcjonować będzie bezterminowo jako siedlisko zastępcze dla rybitw.
- 59.3. Powierzchnia barki wyniesie od 100 m² do 150 m².
- 59.4. Barka będzie w odpowiednim stanie technicznym, bez ryzyka wystąpienia awarii, w przypadku jej uszkodzenia zostanie zastąpiona inną o analogicznych parametrach,
- 59.5. Barka będzie posiadać aktualne dokumenty dopuszczające ją do żeglugi (świadectwo zdolności żeglugowej lub analogiczny dokument dla konkretnej jednostki).
- 59.6. Pokład towarowy, będący miejscem gniazdowania ptaków będzie otoczony ogrodzeniem o wysokości co najmniej 20 cm, zastosowane rozwiązania muszą być na tyle trwałe aby barka

funkcjonowała bez ingerencji przez cały okres lęgowy, wygradzenie barki powinno umożliwiać swobodny odpływ wody deszczowej.

59.7. Wnętrze barki będzie wypełnione piaskiem lub żwirem (piasek nie powinien być zbyt drobny gdyż będzie wywiewany przez wiatr), na piasek będzie wsypany żwir o frakcji 8-16 mm w ilość ok. 1 tona/pow.100 m² (możliwe jest także przygotowanie całego podłoża żwirowego, ale główny substrat nie powinien wtedy przekraczać frakcji 8 mm).

59.8. Na piasek lub żwir wrzucone będą konary i gałęzie, mogą być karpiny lub drewno z rzeki, (nawet jego większe fragmenty) lub (ewentualnie) fragmenty rur ceramicznych o średnicy powyżej 20 cm (zakazane jest stosowanie rur plastikowych) i długości 30-60 cm.

59.9. Na barce zostaną zainstalowane poprzeczne listewki (krótkie i liczne, bądź długie – nawet na długość całej barki).

59.10. Na barce oraz w otoczeniu zbiornika znajdować się będą informacje o zakazie wstępu na barkę (np. „*Zakaz wstępu, siedliska lęgowe ptaków*”). W przypadku tablic na barce należy umieścić informacje dot. odpowiedzialności prawnej ze złamanie zakazu płoszenia chronionych gatunków ptaków w miejscach rozrodu, na tablicach dostępnych dla ludzi w otoczeniu zbiornika należy opisać cel projektu, wskazujący potrzebę zapewnienia spokoju gniazdującym ptakom.

59.11. Zastosowany zostanie monitoring wizyjny barki (np. zastosowanie kamery umieszczonej na brzegu zbiornika np. na lampie ulicznej) z odpowiednim obiektywem o ogniskowej umożliwiającej obserwację wnętrza barki.

59.12. Zabranie barki z akwenu (np. w celu dokonania przeglądu, konserwacji) czy też wykonanie prac bez potrzeby jej przemieszczania (np. uzupełnienie żwiru, gałęzi itp.) możliwe jest poza okresem od września do kwietnia i jednoczesnym upewnieniu się, że nie pozostały na niej nietopne ptaki.

59.13. W przypadku konieczności wykonania jakichkolwiek prac konserwacyjnych na barce w okresie od maja do września wykonane będzie kilka krótszych wejść (maksymalnie półgodzinnych) z przerwą pomiędzy poszczególnymi wejściami (trwającą co najmniej dwa razy dłużej niż prace). Prac tych nie wolno wykonywać w deszczu, w temperaturze poniżej 15° C i powyżej 25° C. Wyjątek stanowić mogą wszelkie prace związane z wystąpieniem awarii, zagrażającej gniazdującej na barce ptakom. W takiej sytuacji wszelkie działania należy ustalić i wykonać pod nadzorem ornitologa.

59.14. Wszystkie działania związane z posadowieniem barki oraz jej konserwacją i monitoringiem gniazdowania prowadzone będą pod nadzorem doświadczonego ornitologa.

59.15. Barka będzie znajdować się w północnej części zbiornika w pobliżu tamy (100-150 m od niej). W stosunku do brzegów barka będzie znajdować się na środku zbiornika, zaś po zakończeniu prac związanych z wywożeniem urobku z terenu deponii możliwe jest jej nieznaczne przesunięcie na wschodnią stronę (w zależności od wskazań nadzoru ornitologicznego).

59.16. W zależności od wskazań nadzoru ornitologicznego podejmowane będą doraźne działania związane z pojawiającymi się zagrożeniami dla barki i gniazdującej na niej rybitwy. Monitoring będzie obejmował kontrolę z brzegu (kamery monitoringowe, lub luneta, lornetka). Ponadto w pierwszej dekadzie czerwca będzie wykonana kontrola barki z oceną stanu lęgów. Prowadzenie tej kontroli z wejściem na barkę jest możliwe przez doświadczonego ornitologa.

59.17. Kontrola stanu barki (np. on-line) powinna odbywać się nie rzadziej niż raz w tygodniu, w dni weekendowe. Optymalne jest prowadzenie kontroli codziennie.

60. Zakazane jest w okresie od 1 września 2021 r. do 28 lutego 2022 r. uprawianie motorowych sportów wodnych w obrębie Zbiornika Rzeszów w odległości 200 m w górę rzeki Wisłok. W tym celu na czas jego obowiązywania na brzegach zbiornika oraz na jego wodach zostaną umieszczone stosowne znaki/informacje o tym zakazie.

61. Decyzja jest ważna do końca kwietnia 2024 roku.

II. Nadaję decyzji rygor natychmiastowej wykonalności.

Uzasadnienie

Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie RZGW w Rzeszowie, wnioskiem dnia 29 marca 2019 r., znak: RZ.RPI.541.28.14.2019.JRP6.WS wystąpiło do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie o wydanie decyzji ustalającej warunki prowadzenia działań polegających na odmuleniu rzeki Wisłok w km 73+930 – 75+060.

Zgodnie z art. 118a ust. 1 ustawy o ochronie przyrody wydanie decyzji o warunkach prowadzenia działań następuje, jeżeli obowiązek uzyskania tej decyzji nałożono na podstawie art. 118 ust. 8. Natomiast zgodnie z ustępem 3 ww. artykułu decyzję o warunkach prowadzenia działań wydaje regionalny dyrektor ochrony środowiska.

Wymieniony wniosek został nadesłany w oparciu o zapisy decyzji tut. RDOŚ z dnia 7 września 2018 r., znak: WPN.670.69.2018.JSz.12, w której orzeczono sprzeciw w stosunku do planowanych działań związanych z odmuleniem Zbiornika Rzeszowskiego – rzeka Wisłok w km 73+630 – 74+730 (1100 m) zgłoszonych pismem Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie RZGW w Rzeszowie, z dnia 10 sierpnia 2018 r., znak: RZ.RPI.543.28.10.JRP6.2018.WS. Ponadto w ww. decyzji RDOŚ w Rzeszowie stwierdził obowiązek przedłożenia wraz z wnioskiem o wydanie ww. decyzji o warunkach prowadzenia działań raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000.

Z uwagi na powyższe wraz z wnioskiem o wydanie przedmiotowej decyzji przedłożono raport o oddziaływaniu na obszar Natura 2000 Wisłok Środkowy z dopływami PLH180030.

Po analizie przedłożonej dokumentacji tut. Organ pismem z dnia 10 kwietnia 2019 r., znak: WPN.670.58.2019.JSz.3, wezwał do jej uzupełnienia w trybie art. 64 Kpa m.in. o wyjaśnienie rozbieżności pomiędzy informacjami nadesłanymi przy ww. wniosku z dnia 29 marca 2019 r., a ww. zgłoszeniem dot. przedmiotowego przedsięwzięcia z dnia 10 sierpnia 2018 r., wskazanie precyzyjnego terminu realizacji prac, poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej oraz wypis z rejestru gruntów obejmujący działki będące miejscem zagospodarowania wydobytych osadów, przedłożenie dodatkowego egzemplarza raportu o oddziaływaniu na obszar Natura 2000 wraz z jego zapisem w formie elektronicznej.

Wymienione powyżej braki zostały uzupełnione przez Wnioskodawcę pismem z dnia 18 kwietnia 2019 r., znak: RZ.RPI.541.28.17.JRP6.2018.WS.

Po stwierdzeniu, iż przedłożone dokumenty spełniają wymagania formalne tut. Organ pismem z dnia 23 kwietnia 2019 r., znak: WPN.670.58.2019.JSz.6, zawiadomił strony o wszczęciu postępowania w sprawie odmulenia Zbiornika Rzeszowskiego – rzeka Wisłok w km 73+930 – 75+060.

Następnie pismem z dnia 30 kwietnia 2019 r., znak: WPN.670.58.2019.JSz.7 tut. Organ wezwał RZGW w Rzeszowie do uzupełnienia dokumentacji w zakresie merytorycznym, m.in. o: bliższe dane techniczne (dot. m.in. lokalizacji stanowiska postępu maszyn, zastosowania separatorów, pracy refulera czy przygotowania terenu deponii), przejrzystą prezentację informacji prezentowanych w raporcie (tj. na mapach w adekwatnej skali), uzupełnienie elementów raportu o oddziaływaniu inwestycji na obszar Natura 2000. W ww. wezwaniu określono, aby dokumentacja została uzupełniona nie później niż do dnia 30 maja 2019 r.

Pismem z dnia 30 maja 2019 r., znak: RZ.RPI.28.24.2019.JRP6.WS, Wnioskodawca zwrócił się z prośbą o możliwość przedłużenia terminu złożenia uzupełnień do dnia 12 czerwca 2019 r. RDOŚ w Rzeszowie pismem z dnia 3 czerwca 2019 r., znak: WPN.670.58.2019.JSz.9 przychylił się do tej prośby.

Dnia 12 czerwca 2019 r. RZGW w Rzeszowie przedłożyło oczekiwane uzupełnienia.

Dodatkowo pismem z dnia 28 czerwca 2019 r., znak: RZ.RPI.541.28.39.JRP6.2019.WS, Wnioskodawca zwrócił się do tut. Organu z prośbą o nadanie dla wnioskowanej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności.

Następnie obwieszczeniem z dnia 3 lipca 2019 r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie podał do publicznej wiadomości informację o prowadzonym postępowaniu w sprawie odmulania Zbiornika Rzeszów, w tym z możliwością zapoznania się z raportem o oddziaływaniu na obszar Natura 2000 oraz możliwością składania uwag i wniosków w terminie od 9 lipca 2019 r. do dnia 7 sierpnia 2019 r.

Ponadto pismem z dnia 30 lipca 2019 r. RZGW w Rzeszowie przedstawił projekt barki dla ptaków wraz z propozycjami jej monitoringu załączając opracowania pt.: „Opinia w zakresie wdrożenia barki dla rybitw na Zalewie Rzeszowskim jako działanie kompensujące zajęcie siedlisk fauny w rejonie zbiornika w ramach zadania „Odtworzenie pierwotnej pojemności zbiornika przystopniowego w Rzeszowie na rzece Wisłok” (autor: Szymon Bzoma, 11 lipca 2019 r.).

W toku postępowania Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków ul. Odrowąża 24, 05 – 270 Marki k. Warszawy, reprezentowane przez Beatę Skarbek-Kruszewską Prezesa Zarządu OTOP i Dariusza Gerarda Sawickiego Członka Zarządu OTOP oraz Towarzystwo

Ochrony Przyrody ul. Wilcza 64, 00 – 679 Warszawa, reprezentowane przez Wiesława Nowickiego, pismami z dnia 6 sierpnia 2019 r., powołując się na swoje cele statutowe wystąpiło do tut. Organu o zgłoszenie zamiaru uczestniczenia w przedmiotowym postępowaniu na prawach strony. Jednocześnie ww. organizacje wniosły do ww. postępowania uwagi i wnioski.

Przedłożone zarówno TOP jak i OTOP zgłoszenia zamiaru uczestnictwa w przedmiotowym postępowaniu zostały nadesłane w oparciu o art. 44 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko zgodnie z którym organizacje ekologiczne, które powołując się na swoje cele statutowe, zgłaszają chęć uczestniczenia w określonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, uczestniczą w nim na prawach strony, jeżeli prowadzą działalność statutową w zakresie ochrony środowiska lub ochrony przyrody, przez minimum 12 miesięcy przed dniem wszczęcia tego postępowania. W toku postępowania administracyjnego RDOŚ w Rzeszowie uznał uczestnictwo ww. organizacji w przedmiotowym postępowaniu na prawach strony.

Pismem z dnia 21 sierpnia 2019 r., znak: WPN.670.58.2019.JSz.22 Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie, przekazał do Wnioskodawcy uwagi przedstawione przez OTOP oraz TOP z prośbą o odniesienie się do nich.

Wyszczególnione uwagi dotyczyły m.in.: zastosowania na Zbiorniku Rzeszowskim bezterminowo, poczynawszy od kwietnia 2020 r. specjalnie urządzonej barki jako siedliska zastępczego lub/i lęgowego dla mew i rybitw, z uwzględnieniem wyznaczenia i oznaczenia strefy buforowej wokół ww. barki oraz zapewnienia trwałości ww. kompensacji, przesunięcia terminu corocznego rozpoczynania odmulania w każdym z trzech jesienno-zimowych cykli na dzień 15 października, bezwzględnego zakazu niszczenia roślinności wodnej na odcinku 200 m licząc od zapory czołowej w górę zbiornika, konieczności formalnej rezygnacji Inwestora z ewentualnego wykorzystania w omawianym przedsięwzięciu decyzji Prezydenta Miasta Rzeszowa z dnia 13 lipca 2017 r., znak: SR-II.6220.32.2014 o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji polegającej na odtworzeniu pierwotnej pojemności zbiornika przystopniowego w Rzeszowie na rzece Wisłok, wyboru miejsc docelowego składowania osadów dennych, tak aby nie były one zlokalizowane w granicach form ochrony przyrody jak również w obrębie innych terenów cennych przyrodniczo, rozszerzenia zakresu prowadzenia monitoringu stanu środowiska wodnego o okresowe pomiary stężenia tlenu rozpuszczonego w wodzie w trakcie wykonywania prac odmuleniowych, obsadzenia terenu tzw. deponii sztubrami wikliny i prowadzenia odmulenia maksymalnie z użyciem jednego refulera i jednej koparki czerpakowej na barce.

Odnosząc się do powyższego RZGW w Rzeszowie pismem z dnia 6 września 2019 r., znak: RZ.RPI.28.52.JRP6.2019.WS, pozytywnie odniósł się do możliwości rozpoczynania każdego cyklu odmulenia od dnia 15 października (rezygnując tym samym z ich rozpoczynania 15 września), odmulenia prowadzonego z użyciem jednego refulera i jednej koparki czerpakowej na barce, docelowego zagospodarowania odwodnionych namulów poza terenami form ochrony przyrody oraz miejscami cennymi przyrodniczo, bezterminowego umieszczenia barki dla ptaków na Zbiorniku Rzeszów oraz ograniczenia prowadzenia odmulenia w zależności od stężenia tlenu rozpuszczonego w wodzie (odmulanie będzie można prowadzić, gdy stężenie tlenu rozpuszczonego w wodzie będzie wynosiło co najmniej 4 mgO₂/dm³, zaś sezonowe kontrole będą wykonywane raz w tygodniu na 4 stanowiskach, z których uśredniona próba zostanie poddana analizie laboratoryjnej). Natomiast w kwestii buforu wokół barki zaproponowano strefę 50 m. Propozycję uzasadniono tym, że wskazywany bufor o promieniu 150 m objąłby swym zasięgiem także miejsce odsączania osadów (deponii), co stałoby w sprzeczności z ustaleniami Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nr 106/14/2005-I „Drabinianka – Kaczenica”. Ponadto, odnosząc się do kwestii zakazu niszczenia roślinności wodnej na odcinku 200 m licząc od zapory czołowej w górę zbiornika (tj. w strefie obrębu ochronnego wymienionego w Załączniku do Uchwały Nr 316/7527/14 Zarządu Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie z dnia 28 stycznia 2014 r. w sprawie ustanowienia obrębów ochronnych na wodach województwa podkarpackiego), wskazano, że prace w strefie przy zaporze są konieczne ze względu na silne zamulenie zbiornika na tym odcinku, wyjaśniono także, że inwestycja w proponowanym kształcie jest akceptowana przez Polski Związek Wędkarski Okręg Rzeszów. Ponadto wskazano, że prowadzenie działań nie będzie sprzeczne w stosunku do zakazów obowiązujących w odniesieniu do obrębów ochronnych ze względu na wyrażenie zgody na dokonywanie zmian w zakresie ram czasowych funkcjonowania ww. obrębu ochronnego. Zmiana polega na

czasowym zniesieniu obrębu w terminie 1 września 2021 roku do 28 lutego 2022 r. Wyjaśniono także, że na obecnym etapie nie jest możliwa rezygnacja przez RZGW w Rzeszowie z wykorzystania w omawianym przedsięwzięciu decyzji Prezydenta Miasta Rzeszowa z dnia 13 lipca 2017 r., znak: SR-II.6220.32.2014 o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji polegającej na odtworzeniu pierwotnej pojemności zbiornika przystopniowego w Rzeszowie na rzece Wisłok. Zdeklarowano jednak, że prace związane z odmulaniem Zbiornika Rzeszów będą wykonywane w oparciu o zapisy decyzji wydanej w trybie art. 118 a ustawy o ochronie przyrody, nie będą zaś wykonywane czynności dopuszczone ww. decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach. W kwestii obsadzenia terenu deponii sztubrami wikliny wyjaśniono, że jest to niemożliwe, ze względu na zapisy ww. Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zgodnie z którym w terenie tym dopuszczono: lokalizację zieleni wysokiej, lokalizowanie obiektów i urządzeń służących rekreacji dzieci i osób dorosłych czy budowę ciągów pieszo-rowerowych.

Przed wydaniem niniejszej decyzji stronom zapewniono możliwość wypowiedzenia się co do zebranych dowodów zgodnie z art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego poprzez zawiadomienie stron postępowania pismem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie pismem z dnia 12 września 2019 r. W toku prowadzonego postępowania w sprawie wydania przedmiotowej decyzji o warunkach prowadzenia działań w okresie 7 dni od doręczenia stronom ww. zawiadomienia pismem z dnia 14 października 2019 r. Wiesław Nowicki reprezentujący Towarzystwo Ochrony Przyrody wniósł o to, aby odsunąć barkę od prawego brzegu Wisłoka o dalsze 50 m tj. bliżej środka strefy nurtowej rzeki. Powyższe uzasadnił faktem, iż zapewni to spokój ptakom w okresie wstępnego zasiedlenia i wykorzystania tego siedliska lęgowego przez rybitwy i/lub mewy w okolicznościach gdy na pobliskim brzegu prawym będą prowadzone prace związane z wywożeniem odsączonych osadów tzw. deponii do miejsc ich zagospodarowania w okolicach Rzeszowa. Tym samym zapewni to odległość co najmniej 100 m (a nie zaledwie kilkadziesiąt metrów jak dotychczas) od uciążliwych (hałaśliwych robót) z użyciem sprzętu ciężkiego. Ponadto TOP wnioskuje także o 100 metrową odległość dla strefy wyłączenia z ruchu jednostek pływających w dół (w kierunku zapory czołowej) oraz w górę Wisłoka jak również ok. 60-70 m od barki w kierunku brzegu lewego. Tak więc postulowana przez TOP strefa w stosunku do zgłoszonej przez specjalistę ornitologa (dr Szymona Bzomę) o promieniu 150 m miałaby kształt nie okręgu ale zbliżony do elipsy. To kompromisowe rozwiązanie, w opinii Wnioskującego, zapewni także interesy użytkowników wód w tym możliwość poruszania się sprzętu pływającego na omawianym odcinku rzeki, przy jej brzegu lewym – praktycznie aż do samej zapory czołowej. Pan Wiesław Nowicki w nadesłanym piśmie wnioskuje także o zakaz uprawiania motorowych sportów wodnych w odległości 200 m w górę Wisłoka licząc od zapory czołowej Zbiornika w okresie pomiędzy 1 września 2021 a 28 lutego 2022 r. Jest to uzasadnione okolicznością, iż omawiany zakaz obowiązujący na wymienionym odcinku dolnego stanowiska Zbiornika Rzeszowskiego z uwagi na położenie tam rybackiego obwodu ochronnego nie będzie obowiązywał we wskazanym powyżej przez TOP terminie tj. od 1 września 2021 – 28 II 2022 r. w związku z Uchwałą Nr 71/1869/19 Zarządu Województwa Podkarpackiego z dnia 3 września 2019 r. zmieniająca Uchwałę Nr 316/7527/14 Zarządu Województwa Podkarpackiego z dnia 28 stycznia 2014 r.

Ustalając warunki prowadzenia działań Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie przychylił się do propozycji zakazania uprawiania motorowych sportów wodnych w terminie od 1 września 2021 r. do końca lutego 2021 r. na odcinku o dł. 200 m od zapory w górę rzeki Wisłok, czyli w okresie kiedy zakazy związane z funkcjonowaniem dotyczące rybackiego obwodu ochronnego nie będą obowiązywać. Co się natomiast tyczy proponowanego przez TOP buforu wokół barki, to należy zauważyć, że tutaj Organ wyznaczył bufor wokół barki o wartościach 50 m na wschód, 70 m na południe i na zachód oraz 100 m na północ. W tym miejscu należy wyjaśnić, że bufor barki będzie w większości pokrywał się z obrębem rybackim, co dodatkowo zapewni spokój ptakom podczas gniazdowania. W granicach obrębów

rybackich w oparciu o art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (Dz. U. z 2018 r., poz. 1476, ze zm.) obowiązuje bowiem zakaz uprawiania motorowych sportów wodnych. Poza tym prace związane z wywozem urobku wykonywane będą do kwietnia, zaś barka posadowiona będzie z myślą o ptakach lęgujących w maju, stąd nie zajdzie oddziaływanie związane z pracą sprzętu wywożącego osady z terenu deponii. Ponadto trzeba podkreślić, że odległość 50 m od barki na wschód sprawia, że granica buforu opiera się o prawy brzeg zbiornika, zaś przy brzegu lewym, w odległości 70 m od planowanej barki konieczne jest zostawienie strefy, którą będą poruszały się jednostki pływające zarządcy wód, celem np. dokonywania przeglądów zapor, monitorowania stanu zbiornika, dokonywania pomiarów wody itp.

Zbiornik przystopniowy Rzeszów powstał w 1974 r. poprzez spiętrzenie wód rzeki Wisłok stopniem wodnym. Jest to zbiornik przepływowy niewyrównujący przepływów, tj. bez warstwy użytkowej i przeciwpowodziowej. Po wybudowaniu powierzchnia zbiornika wynosiła ponad 68 ha, zaś średnia głębokość ok. 1,5 m, a w najgłębszym miejscu dochodziła do 5,25 m. Skarpy zbiornika zostały częściowo umocnione płytami betonowymi w strefie wahań zwierciadła wody (tj. od 198,50 do 199,50 m n.p.m.), głównie po lewej stronie zbiornika (łącznie z tzw. „Płasią Wyspą”). Początkowa pojemność zbiornika Rzeszów wynosiła ok. 1,8 mln m³. Aktualnie jego pojemność wynosi ok. 0,67 mln m³. Nagromadzone osady znacznie zmniejszyły pojemność zbiornika, ograniczając tym samym pełnienie funkcji rezerwuaru wody dla ujęcia powierzchniowego Zwięczyca, zaopatrującego w wodę miasto Rzeszów i ujęcia wody technologicznej WSK – PZL Rzeszów - FENICE Poland Sp. z o.o. Zamulenie zbiornika spowodowało, że obecnie górna część zbiornika ma charakter koryta o wielu odnogach i wyspach. Dolną część zbiornika tworzy natomiast jednolite koryto, a jego szerokość została zawężona do ok. 240 m. Zlewnia Wisłoka na odcinku od źródeł zlokalizowanych w Beskidzie Niskim przy granicy ze Słowacją do przekroju, w którym wybudowano stopień w Rzeszowie ma charakter górski, co bezpośrednio wiąże się z niesieniem przez jego wody dużej ilości materiału zawieszonego i rumowiska. Zbiornik podlega silnym procesom zamulania. Po przegrodzeniu jazem rzeki Wisłok, osadzany na dnie zbiornika materiał powodował stopniowe zmniejszanie jego pojemności. Obecnie powierzchnia swobodnego lustra wody zmalała do ok. 29,1 ha. Projekt ma zapobiec postępującemu załadowaniu zbiornika. W tym celu zaprojektowano udrożnienie koryta służące poprawie jego przepustowości, rozumianej jako poprawa warunków odpływu wód i kry lodowej, w tym zminimalizowania zagrożenia wystąpienia niebezpieczeństwa zatorów i powodzi spowodowanymi zjawiskami lodowymi.

Obszar proponowanej tymczasowej deponii osadów wydobytych z dna zbiornika to obszar dawnego zasięgu czaszy Zbiornika Rzeszowskiego przekształconego w wyniku odkładania urobku z pogłębiania prowadzonego w latach 1995-1997. W tym czasie w obrębie zbiornika rzeszowskiego powstały 3 tamy podłużne wykonane z materacy kamiennych, które posłużyły za obszar deponowania urobku (okolice ujęcia dla WSK, w pobliżu „Żwirowni” oraz po prawej stronie przy zaporze). To właśnie to ostatnie miejsce posłuży obecnie za obszar tymczasowego deponowania urobku. Obszar ten, po zakończeniu prac odmuleniovych w latach 1995-1997 został obsadzony sztabrami wiklinowymi, z których w miarę potrzeby pozyskiwano wiklinę z przeznaczeniem na prace utrzymaniowe. Ostatnia większa przecinka tego terenu miała miejsce w latach 2010-2013.

Rodzaj planowanych do wykonania działań obejmuje czynności wynikające z katalogu prac utrzymaniowych opisanych w art. 227 ust. 3 ustawy Prawo wodne tj.: usuwanie roślin pływających i korzeniących się w dnie śródlądowych wód powierzchniowych; usuwanie drzew i krzewów porastających dno oraz brzegi śródlądowych wód powierzchniowych i udrażnianie śródlądowych wód powierzchniowych przez usuwanie zatorów utrudniających swobodny przepływ wód oraz usuwanie namulów i rumoszu.

W przedłożonym wniosku przedstawiono technologię prowadzenia robót, dzieląc planowane prace na:

1) roboty przygotowawcze, w tym m.in.: przygotowanie terenu pod tymczasowe zdeponowanie wydobytych osadów poprzez:

- wycinkę drzew i zakrzaczeń z obszaru planowanej deponii osadów złożonych głównie z

gatunków pionierskich, tj.: wierzba, brzoza, topola) porastających prawy brzeg Zbiornika Rzeszowskiego, prace związane z wycinką prowadzone będą na powierzchni ok. 2,5 ha. Teren po wycince drzew będzie karczowany celem przygotowania go do poruszania się ciężkiego sprzętu i składowania urobku.

- budowę tymczasowej drogi technologicznej z płyt drogowych łączącej obszar deponii z planowaną drogą wywozu urobku;

- ogrodzenie terenu wokół deponii od strony lądu, w celu zabezpieczenia obszaru składowania urobku przed dostępem osób trzecich;

urządzenie zaplecza robót, tj. dróg dojazdowych i zaplecza budowy; drogę wywozu urobku z

- obszaru prowadzonych robót wszelkie place manewrowe dla maszyn i dróg technologicznych, po których poruszał się będzie sprzęt zaangażowany do realizacji zadania zlokalizowane będą w obrębie deponii;

- wyznaczenie arealu zbiornika, zgodnie z podziałem na trzy cykle odmuleniowe, i oznakowanie go bojami na wodzie i odpowiednimi tablicami informacyjnymi na lądzie;

- przenoszenie chronionego gatunku jakim jest kotewka orzech wodny na stanowiska zastępcze; sumaryczna powierzchnia zbiorowiska kotewki w obszarze planowanych prac wynosi ok. 5,72 ha,

2) roboty podstawowe, w tym m.in.:

- częściowe usunięcie roślin pływających i korzeniących się w dnie z powierzchni wynoszącej ok. 2,15 ha (zbiorowiska szuwarowe odpowiednio na powierzchni:

cykl I - ok. 0,70 ha, cykl II – ok. 1,09 ha i cykl III – ok. 0,36 ha;);

- odmulenie czaszy zbiornika poprzez usunięcie namulów zgromadzonych na dnie zbiornika z pow. ok. 17 ha; ilość planowanych do usunięcia namulów w postaci rozwodnionej pulpy wynosić będzie ok. 500 tys. m³; większość osadów wydobyta zostanie przy pomocy refulera z głowicą ssącą i dostarczona szczelnym rurociągiem na miejsce tymczasowego zdeponowania;

3) roboty towarzyszące, w tym m.in.:

- prowadzenie nadzoru przyrodniczego nad całością realizowanych prac;

- ostateczne zagospodarowanie wydobytych osadów po okresie tymczasowego ich zdeponowania celem odwodnienia, w tym: transport drogami publicznymi oraz docelowe zagospodarowanie,

- zagospodarowanie terenu wykorzystywanego pod tymczasowe zdeponowanie osadów, w tym m. in: rozbiórka ogrodzenia i dróg technologicznych oraz wyrównanie, plantowanie i obsiew terenu mieszankami traw;

- wykonanie działań kompensacyjnych w stosunku do awifauny poprzez zlokalizowanie w przystopniowej części zbiornika jednej wysokopokładowej barki przystosowanego do pełnienia funkcji sztucznego siedliska lęgowego dla mew i rybitw, otoczonej bojami sygnalizacyjnymi i monitorowanej on-line.

W każdym z niżej opisanych cykli postęp robót odmuleniowych polegał będzie na wykonaniu w pierwszej kolejności za pomocą koparki (poruszającej się po wodzie na barce lub pontonie) usunięcia osadów dennych przerośniętych przez roślinność szuwarową. Następnie wydobyty urobek transportowany będzie barką lub pontonem na miejsce deponii i tam wyładowywany za pomocą koparki. Główne prace odmuleniowe prowadzone będą pogłębiarką ssącą (refulerem) po usunięciu roślinności szuwarowej. Refulowanie polegać będzie na zasysaniu przez głowicę urabiającą namulów z dna zbiornika i odprowadzaniu ich mieszaniny z wodą (tzw. pulpy) szczelnym rurociągiem bezpośrednio na teren tymczasowego zdeponowania.

W przedłożonym wniosku zaproponowano dwie możliwości tymczasowego składowania i odwadniania urobku na terenie deponii. Pierwszy z nich wiązał się z budową grodzy z wykorzystaniem faszyny, oddzielającej teren deponii od Zbiornika, gdzie osad zostanie uformowany w przyzmy, w których ulegnie grawitacyjnemu odwodnieniu w miejscu zdeponowania. Następnie urobek wywieziony zostanie poza teren objęty przedsięwzięciem na miejsce ostatecznego jego zagospodarowania. Druga możliwość związana jest z składowaniem osadu w geotubach, w których osad będzie ulegał odwodnieniu – woda trafiała będzie z powrotem do Zbiornika, zaś osad zostanie wywieziony w miejsce jego docelowego składowania. Określając warunki niniejszej decyzji tutaj. Organ wskazał, aby prace związane z odsączeniem i składowaniem osadu odbywały się w geotubach, uznając iż wariant ten jest korzystniejszy ze względów środowiskowych. Jest także znacznie mniej uciążliwy społecznie - zmniejsza propagację hałasu (składowanie osadu po przygotowaniu geotub, nie wymaga

pracy sprzętu ciężkiego formułującego pryzmy urobku, znacznie niweluje oddziaływanie związane z uciążliwością ewentualnych odorów wydobytych namulów). W tym przypadku możliwe będzie magazynowanie urobku wydobywanego ze zbiornika np. w technologii wielkogabarytowych kontenerów syntetycznych (tzw. georur) służących do odwadniania osadów dennych - bez użycia środków chemicznych wspomagających proces odwadniania. Napełnienie georury realizowane będzie cyklicznie wydobywanym osadem, który będzie dostarczany do rękawa (georury) za pomocą specjalnych kominów wlotowych. Zastosowanie georur będzie uniemożliwiało mieszanie lub wydostawanie się na zewnątrz refulatu. Proces odwadniania będzie zachodził zarówno już w trakcie napełnienia georury, jak również po jej wypełnieniu, w wyniku czego nastąpi konsolidacja materiału stałego. Dodatkowo system georur z materiałów syntetycznych zabezpieczy urobek przed opadami atmosferycznymi. Urobek pochodzący z odmulenia zbiornika wodnego na rzece Wisłok, będzie częściowo wykorzystany do stworzenia bariery ogradzającej lustro wody zbiornika od obszaru, na którym tymczasowo zostanie zdeponowany urobek w celu osuszenia. Wykonując grodzę przy użyciu w technologii wielkogabarytowych kontenerów syntetycznych (tzw. georur) materiał służący do ich wypełnienia również nie będzie stanowił odpadu. Dopiero z chwilą wywozu osuszonego urobku z terenu tymczasowej deponii - urobek ten staje się odpadem w myśl postanowień ustawy o odpadach. Zastosowanie geotub, jak wynika także z opisu poszczególnych wariantów w dokumentacji, ma szerokie zastosowanie ze względów technicznych (krótki czas montażu, dopasowanie do podłoża ze względu na elastyczność). Prace związane z rozłożeniem rękawów syntetycznych odbywać się będą ze stanowisk lądowych. Ponadto w przypadku użycia wielkogabarytowych rękawów wykonanych z materiałów syntetycznych (geotub), nie ma konieczności stosowania dodatkowych zabezpieczeń przed infiltracją ze strony wód powodziowych. Teren tymczasowej deponii urobku pochodzącego z odmulania zbiornika wodnego, będzie podlegał pracom niwelacyjnym oraz uszczelniającym. Jest to niezbędne, aby zapewnić w sposób uporządkowany i kontrolowany odpływ odciekającej wody z wydobytego materiału. Odprowadzanie odsączonej z geotub wody będzie następowało bezpośrednio do zbiornika systemem rowów uszczelnionych folią budowlaną. Teren tymczasowej deponii nie jest terenem wystarczającym do tymczasowego składowania całego planowanego do pobrania materiału z dna zbiornika. Dlatego też przewidziano, że urobek po odwodnieniu będzie cyklicznie wywożony na miejsca jego odzysku zgodnie z przepisami ustawy o odpadach. W przypadku zastosowania georur można przyjąć, że wywóz urobku nastąpi nawet po 2 tygodniach, bowiem na tyle można wstępnie ocenić czas odwodnienia się zgromadzonej pulpy. Miesiącem w którym zakończy się wywóz odwodnionego urobku w danym roku będzie kwiecień. Wstępnie opierając się przybliżonym stopniu osuszenia się urobku można oszacować, że w ciągu dnia roboczego łączna ilość kursów samochodów ciężarowych maksymalnie wyniesie do ok. 40. Powyższy szacunek przyjęto przy założeniu, że wywóz odwodnionych już osadów odbywać się będzie z wykorzystaniem ok. 8 samochodów o pojemności ok. 15 m³ urobku, a w ciągu dnia każdy samochód odbędzie ok. 5 kursów. Ponadto transport osadów po drogach publicznych odbywać się będzie w zgodności z obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawa.

Dysponentem wydobytych osadów z czaszy zbiornika wodnego będzie Wykonawca robót. Będzie on odpowiedzialny za dalszy sposób postępowania z nimi zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa w tym zakresie. Zgodnie z posiadanymi przez Zamawiającego wynikami badań osadów dennych, osady te zakwalifikowano do odpadu o kodzie 17 05 06, co oznacza, że nie są to odpady niebezpieczne.

Prace odmuleniowe podzielone zostały na 3 cykle odmuleniowe, których początek zlokalizowany jest przy granicy z obszarem Natura 2000 Wisłok Środkowy z dopływami i postępować będą zgodnie z biegiem nurtu rzeki w kierunku stopnia wodnego. Zakres prac w poszczególnych cyklach odmuleniowych przedstawiać się będzie następująco:

1) I cykl odmuleniowy: będzie realizowany w km od ok. 75+060 (granica z obszarem Natura

2000) do km ok. 74+730 (tj. na długości ok. 330 m). Odmulenie rozpocznie się od lewej strony zbiornika i postępować będzie wzdłuż lewego brzegu (występujące w tym rejonie szuwały zostaną usunięte koparką). Następnie prace odmuleniowe rozpoczną się w głównym nurcie rzeki i prowadzone będą aż do brzegu prawego, przy czym ingerencja w nurt rzeki nastąpi najwcześniej od grudnia. W ramach cyklu I wydobydzie się ok. 95 tys. m³ pulpy.

2) II cykl odmuleniowy: będzie realizowany w km od ok. 74+730 do km ok. 74+230 (tj. na długości ok. 500 m). Odmulenie rozpocznie się od prawej strony zbiornika i postępować będzie wzdłuż prawego brzegu (występujące w tym rejonie szuwały zostaną usunięte). Następnie prace odmuleniowe rozpoczną się w głównym nurcie rzeki i prowadzone będą do brzegu lewego, ingerencja w nurt rzeki nastąpi najwcześniej od grudnia. W ramach cyklu II wydobyte zostanie ok. 190 tys. m³ mieszaniny wody i osadów (tzw. pulpy).

3) III cykl odmuleniowy: będzie realizowany w km od ok. 74+230 do km ok. 73+930 (tj. na długości ok. 300 m). Odmulenie rozpocznie się od prawej strony zbiornika i postępować będzie wzdłuż prawego brzegu pasem szerokości ok. 80 m (występujące w tym rejonie szuwały zostaną usunięte koparką), następnie w drugiej kolejności prace przeniosą się na brzeg lewy i prowadzone będą tam pasem szerokości ok. 60 m. Prace w obrębie głównego nurtu rzeki rozpoczną się najwcześniej od grudnia. Przewiduje się, że w ramach cyklu III wydobydzie ok. 215 tys. m³ mieszaniny wody i osadów.

Prace poprzedzające przygotowanie terenu deponii będzie wiązało się z usunięciem drzew i krzewów z pow. ok. 2,5 ha i będzie prowadzone poza okresem lęgowym ptaków w 2019/2020 r. Usunięcie roślin pływających i korzeniących się w dnie (szuwarów) za pomocą koparki rozpocznie się po zbiorze orzechów kotewki. Usunięcie refulerem namułów prowadzone będzie po zakończeniu prac związanych z usuwaniem roślinności szuwarowej i odbywać się będzie w okresie: I cykl: od 15 października 2019 r. - do końca lutego 2020 r., II cykl 15 października 2020 r. - do końca lutego 2021 r., III cykl: 15 października 2021 r. - do końca lutego 2022 r. Zakłada się osiągnięcie podłużnego spadku dna na odcinku odmulanym wynoszącym ok. 0,7‰. Spadek ten obliczono z uwzględnieniem danych na temat stabilnej rzędnej dna przy ujęciu wody w Zwięczycy oraz rzędnej betonowego progu stopnia wodnego wynoszącej 194,20 m n.p.m. Projektowane nachylenie podwodnej części skarp zbiornika wynosić będzie ok. 1:5.

Jeżeli chodzi o termin i zakres działań dotyczących utrzymania wód, prowadzonych w przeszłości, to z przedłożonej dokumentacji wynika, że wykonywane one były:

1) w latach 1985-1986 – wykonywano odmulanie prowadzone przez firmę „Kruszgeo” przy pomocy refulera ZSR-G; wydobyto 25 tys. m³ urobku;

2) w latach 1987-1989 – wykonano prace pogłębiarskie prowadzone przez Przedsiębiorstwo Budownictwa Wodnego Warszawa pogłębiarką „Wisła II”. Wydobyto 330 tys. m³ narzutu zwirowego; uformowano 170 m nowej linii brzegowej z ubezpieczeniami;

3) w latach 1995-1997 – wykonano 3 tamy podłużne materacowo-kamienne i 2 tamy poprzeczne; Wyrefulowano ok. 200 tys. m³ namułu. Prace prowadzone były przez Warszawskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Wodnego.

W każdym z niżej opisanych cykli postęp robót odmuleniowych polegał będzie na wykonaniu w pierwszej kolejności za pomocą koparki (poruszającej się po wodzie na barce lub pontonie) usunięcia osadów dennych przerośniętych przez roślinność szuwarową. Następnie wydobyty urobek transportowany będzie barką lub pontonem na miejsce deponii i tam wyładowywany za pomocą koparki. Główne prace odmuleniowe prowadzone będą pogłębiarką ssącą (refulerem) po usunięciu roślinności szuwarowej. Refulowanie polegać będzie na zasysaniu przez głowicę urabiającą namułów z dna zbiornika i odprowadzaniu ich mieszaniny z wodą (tzw. pulpy) szczelnym rurociągiem bezpośrednio na teren tymczasowego zdeponowania. Następnie urobek wywieziony zostanie poza teren objęty przedsięwzięciem na miejsce ostatecznego jego zagospodarowania. Dopuszcza się możliwość usuwania szuwarów refulerem z głowicą posiadającą tyżkę koparkową. Odpady komunalne wydobyte w trakcie prac odmuleniowych będą przekazane podmiotom prowadzącym działalność w zakresie zbierania lub przetwarzania odpadów. W przypadku wystąpienia niesprzyjających warunków pogodowych (silny mróz, pokrywa lodowa), uniemożliwiających wykonanie ww. prac w określonych powyżej terminach dopuszcza się przesunięcie danego cyklu na kolejny rok pod zaproponowanymi warunkami. Na podstawie przedstawionych w zgromadzonej danych archiwalnych okresie od 21 grudnia do 21 marca w latach 2009-2019 średnie złodzenie zbiornika wodnego na rzece Wiśłok w Rzeszowie wyniosło ok 33 dni. Natomiast w okresie 2017/2018 złodzenie wyniosło 24 dni, zaś w 2019 roku - 24 dni). Właściwe odmulanie

prorowadzone będzie więc maksymalnie jeszcze w 2023 r. Biorąc powyższe pod uwagę wywóz odwodnionych osadów jest możliwy do końca kwietnia 2024 r.

Drogi technologiczne wykonane będą z pełnych drogowych płyt żelbetowych na podsypce piaskowej. Na potrzeby wykonania tych dróg przewiduje się maksymalnie zająć ok. 1000 m² powierzchni terenu.

Określając w niniejszej decyzji warunki prowadzenia działań wzięto pod uwagę walory przyrodnicze przedmiotowego terenu.

Planowane roboty, realizowane będą w obrębie cieku naturalnego (zbiornik na rzece Wisłok) ponadto realizowane będą w granicach obrębu ochronnego tj. obręb na rzece Wisłok w Rzeszowie przy zaporze obejmujący 200 m poniżej i 200 m powyżej zapory (Uchwała Nr 71/1869/19 Zarządu Województwa Podkarpackiego z dnia 3 września 2019 r. zmieniająca Uchwałę Nr 316/7527/14 Zarządu Województwa Podkarpackiego z dnia 28 stycznia 2014 r. w sprawie ustanowienia obrębów ochronnych na wodach woj. podkarpackiego (Dz. Urz. Woj. Podkarpackiego 2014 r., poz. 856)). Ponadto przedsięwzięcie będzie prowadzone w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Wisłok środkowy z dopływami PLH180030. Obszar inwestycji znajduje się także w pobliżu rezerwatu przyrody „Lisia Góra” (jednak planowane działania nie będą w żaden sposób ingerowały w ten rezerwat). Warto także podkreślić, że w obrębie zapory na Zbiorniku Rzeszów znajduje się nowoczesna, sprawnie działająca przepławka dla ryb.

Zgodnie z standardowym formularzem danych w granicach ww. obszaru Natura 2000 stwierdzono występowanie 9 gatunków ryb i minogów z Załącznika II Dyrektywy Siedliskowej takich jak: minóg strumieniowy *Lampetra planeri*, kielb białopłetwy *Gobio albipinnatus*, boleń *Aspius aspius*, różanka *Rhodeus sericeus amarus*, piskorz *Misgurnus fossilis*, koza *Cobitis taenia*, głowacz białopłetwy *Cottus gobio*, brzanka *Barbus meridionalis*, kielb Kesslera *Gobio kessleri*. Wisłok został również objęty krajowym programem restytucji ryb wędrownych: łososia atlantyckiego, troci wędrownej i certy. Celem ochrony obszaru Natura 2000 Wisłok Środkowy z Dopływami jest zachowanie naturalnego charakteru koryt rzecznych – niezbędnego dla utrzymania chronionej ichtiofauny.

Dolina rzeki Wisłok to także naturalny korytarz migracyjny wielu gatunków zwierząt, w tym ptaków. Należy zauważyć, że Zbiornik Rzeszowski stanowi miejsce występowania (żerowania i lęgu) wielu gatunków ptaków, w tym gatunków objętych ochroną. Zgodnie z publikacją Piotra Kawy pt.: „Ptaki zbiornika retencyjnego w Rzeszowie i terenów przyległych w latach 1982 – 2003”: „Zbiornik na Wisłoku w Rzeszowie ma charakter nizinny i obecnie zalicza się do zbiorników „starych”. W promieniu kilkudziesięciu kilometrów od Rzeszowa jest to największy akwen wodny dla wędrujących ptaków, nie ma więc alternatywnego miejsca do wypoczynku i uzupełnienia rezerw energetycznych przed pokonaniem pasma Karpat. Faunistyczne znaczenie zbiornika przejawia się głównie w różnorodności gatunkowej. W okresie badań stwierdzono tu 227 gatunków ptaków, co stanowi 52,1 % awifauny krajowej oraz 74,7 % awifauny polskich Karpat Wschodnich i Podkarpacia. Na uwagę zasługują obserwacje licznych rzadkości w skali kraju jak: perkoz rogaty, czapla purpurowa, czapla nadobna, kormoran mały, mewa czarnogłowa, mewa trójpalczasta, rybitwa popielata, terekia, dubelt, wydrzyk ostrosterny, pliszka cytrynowa, dzierzba czarnoczelna i kobczyk oraz w skali regionalnej: ostrzygojad, piaskowiec, bekasik, brodziec pławny, kamusznik, płatkonóg szydłodzioby, kania czarna, sokół wędrowny, świergotek rdzawogardlisty, siwerniak i wodniczka. W zgromadzonej dokumentacji wskazano, że na Zbiorniku utworzyły się warunki sprzyjające gatunkom związanym z rozległymi trzcinowiskami jak: bąk, błotniak stawowy, chruściele i trzcinowe wróblaki. Zbiornik jest ważną ostoją ptaków w skali lokalnej. Ornitofauna obszaru przedsięwzięcia związana jest z siedliskami lęgowymi zarówno gatunków wodno-błotnych (m.in. kaczki *Anatini*, perkozy *Podicipedidae*, brodzące *Ciconiiformes*, chruściele *Rallidae*, potencjalnie siewkowate *Charadriidae*, rybitwy *Sternidae*) oraz w przewadze zasiedlające brzegi i roślinność szuwarową wróblowate *Passeriformes*. Do gatunków cennych (wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej), obserwowanych w okresie lęgowym w części zbiornika stanowiącą obszar przedsięwzięcia zaliczyć można bączka *Ixobrychus minutus*, zielonkę *Porzana parva*, rybitwy (potencjalnie lęgowe). Na uwagę zasługują także stwierdzenia dzięcioła zielonosiwego *Picus canus* (związanego z górną częścią zbiornika, gdzie występuje szereg starych drzew) oraz zimorodka *Alcedo atthis* – gatunków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej.

Dolina Wisłoka jest korytarzem ekologicznym o znaczeniu ponadregionalnym. Łączy obszary węzłowe o znaczeniu krajowym w sieci ECONET Polska jakimi są obszar Pogórza Strzyżowsko-Dynowskiego i Mielecko-Kolbuszowsko-Głogowski oraz Brzózniński Obszar Chronionego Krajobrazu. Dolina tej rzeki pełniąc funkcję korytarza ekologicznego umożliwia przemieszczanie się gatunków, oraz wymianę genów między populacjami.

W przedłożonej dokumentacji wskazano, w oparciu o dane pochodzące z wykonanych elektropołów, danych literaturowych oraz uzyskanych od użytkownika rybackiego można stwierdzić występowanie ponad 30 gatunków ryb w obrębie rzeki Wisłok a tym w akwenie Zbiornika Rzeszów. Podczas badań ichtiologicznych najczęściej złowionych gatunków należy do rodziny karpiowatych *Cyprinidae*: boleń *Aspius aspius*, kleń *Squalius cephalus*, jelec *Leuciscus leuciscus*, jaź *Leuciscus idus*, kiełb krótkowąsy *Gobio gobio*, płoć *Rutilus rutilus*, wzdręga *Scardinius erythrophthalmus*, ukleja *Alburnus alburnus*, słonecznica *Leucaspius delineatus*, brzana *Barbus barbus*, świnka *Chondrostoma nasus*, karaś srebrzysty *Carassius gibelio*, lin *Tinca tinca*, leszcz *Abramis brama*, krap *Blicca bjoerkna*, różanka *Rhodeus sericeus*. Stwierdzono po jednym gatunku z rodzin: szczupakowatych *Esocidae*: szczupak pospolity *Esox Lucius*; okoniowatych *Percidae*: okoń *Perca fluviatilis* i *Odontobutidae*: trawianka *Perccottus glenii*. Podczas odłowów stwierdzono obecność trzech cennych gatunków ryb. Są to: różanka *Rhodeus amarus*, brzana *Barbus barbus* i boleń pospolity *Aspius aspius*. Różanka znajduje się w Polsce pod ochroną częściową, wymieniona jest także w Załączniku Nr II Dyrektywy Siedliskowej. Różanka i brzana dodatkowo zostały zakwalifikowane w Czerwonej liście ryb i minogów jako narażone na wyginięcie (Witkowski A., Kotusz J., Przybylski M. 2009). Trzecim cennym gatunkiem jest boleń pospolity znajdujący się w Załączniku II Dyrektywy. Fauna obszaru przedsięwzięcia związana jest przede wszystkim z obecnością zbiornika retencyjnego, wykształconych siedlisk szuwarów i zbiorowisk hydrofitów oraz strefami ekotonów położonych w partiach brzegowych czaszy zbiornika. Potencjalnie w zbiorniku występuje piskorz *Misgurnus fossilis* (przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 Wisłok Środkowy z Dopływami, ochrona częściowa, Załącznik II Dyrektywy Siedliskowej) oraz śliz *Barbatula barbatula* (ochrona częściowa).

Przeprowadzona inwentaryzacja w obrębie przedmiotowego Zbiornika oraz poniżej niego wskazała na występowanie 4 gatunków malakofauny. Mięczaki w Zbiorniku Rzeszów reprezentowane są przez pojedyncze osobniki skójki gruboskorupowej *Unio crassus* oraz dosyć liczne osobniki kulkówki rogowej. Poniżej zbiornika w rzece Wisłok znaleziono puste muszle martwych małży - były to szczeżuja wielka, skójka malarska i skójka gruboskorupowa. Prawdopodobnie zostały one przyniesione przez prąd wody ze Zbiornika lub z wyższych partii rzeki. Kulkówka rogowa jest gatunkiem pospolitym i bardzo odpornym na niekorzystne warunki. Skójka malarska jest również gatunkiem pospolitym natomiast skójka gruboskorupowa jest najcenniejszym gatunkiem małża na badanym terenie. Znajduje się ona pod ochroną ścisłą, jak również uwzględniona jest w Załączniku II ww. Dyrektywy. Szczeżuja wielka jest gatunkiem objętym ochroną częściową.

Otoczenie koryta rzeki Wisłok jak i całości czaszy zbiornika w rejonie obszaru planowanego odmulania jest bardzo zróżnicowane. Tereny zlokalizowany bliżej zapory są antropogenicznie przekształcone, a wzdłuż ciągów komunikacyjnych zlokalizowane są typowe nasadzenia zieleni. Podążając w górę rzeki, a tym samym oddalając się od centrum miasta typowy urbanistyczny krajobraz zanika i zastępują go coraz bardziej naturalne zbiorowiska. Pojawiają się fragmenty dawnych łęgów oraz zbiorowiska szuwaru trzcinowego. Istotnym i zajmującym znaczne powierzchnie na obszarze terenu przedsięwzięcia jest zespół *Trapaetum natantis* – z kotewką orzechem wodnym, gatunkiem zagrożonym wyginięciem z Polskiej Czerwonej Księgi Roślin.

Siedliska i zbiorowiska występujące w dolnej części zbiornika to: zbiorowiska łęgu wierzbowego *Salicetum albo-fragilis* (zbiorowiska w rejonie obszaru przedsięwzięcia stanowią głównie formy inicjalnych łęgów, porastających prawy brzeg zbiornika w rejonie planowanej deponii), zbiorowisko kotewki orzecha wodnego *Trapaetum natantis* (prawy i lewy brzeg zbiornika, duże połacie), szuwar trzcinowy *Phragmitetum australis*, szuwar szerokopalkowy *Typhetum latifoliae* (na prawym brzegu zbiornika duże połacie, na lewym brzegu mniejsze powierzchniowo zbiorowiska), szuwar mannowy *Glycerietum maximae* (głównie prawy brzeg zbiornika), zespół życicy i rdestu ptasiego *Lolio-Polygonetum arenastri* (na lewym brzegu zbiornika większe połacie, na prawym brzegu mniejsze powierzchniowo zbiorowiska),

Phragmitetum australis (lewy brzeg zbiornika).

Herpetofauna obszaru przedsięwzięcia reprezentowana jest przez 8 gatunków (5 gatunków płazów, 3 gatunki gadów) należących do szeroko rozpowszechnionych na obszarze całego kraju. Na szczególną uwagę zasługuje grupa żab zielonych *Pelophylax esculenta complex* występująca najliczniej na terenie zbiornika rzeszowskiego (szczególnie w strefie prawego brzegu w omawianej części dolnej zbiornika). Licznie stwierdzano również żaby trawne *Rana temporaria* oraz ropuchę szarą *Bufo bufo*. Mniej licznie występuje rzekotka drzewna *Hyla arborea* oraz traszka zwyczajna *Lissotriton vulgaris*. W rejonie obszaru przedsięwzięcia, przeciwnie do górnej części zbiornika, nie stwierdzano gatunków płazów wymienionych w Załączniku II Dyrektywy Siedliskowej. Spośród gadów stwierdzono jaszczurkę zwinkę *Lacerta agilis*, zaskrońca *Natrix natrix* oraz padalca *Anguis fragilis*. Na uwagę zasługują gatunki obce i inwazyjne spośród herpetofauny – występujące na płyciznach w obszarze przedsięwzięcia żółwie żółtolice *Trachemys scripta troostii*.

Teriofauna na obszarze przedsięwzięcia reprezentowana jest głównie przez gatunki ziemno-wodne (bóbr europejski *Castor fiber*, wydra *Lutra lutra* – oba wymienione w Załączniku II Dyrektywy Siedliskowej), gryzonie oraz ryjówkokształtne *Soricomorpha* w rejonie brzegów i roślinności szuwarowej. W zakresie ssaków potwierdzono liczne ślady bytowania i żerowania bobra europejskiego *Castor fiber* oraz wydry *Lutra lutra* w strefach brzegowych zbiornika. Poza ww. gatunkami objętymi ochroną stwierdzano liczne nory borsuka *Meles meles*.

Zinwentaryzowane gatunki bentomofauny to przede wszystkim gatunki pospolite, liczne bądź bardzo liczne zarówno na terenie przedsięwzięcia, jak i na obszarze Polski. Dominują wśród nich gatunki eurytopowe występujące zarówno w wodach płynących jak i stojących.

Zgodnie z ust. 5 art. 118 a ustawy o ochronie przyrody w decyzji o warunkach prowadzenia działań określa się: miejsce prowadzenia działań; rodzaj, zakres oraz sposób prowadzenia działań; warunki prowadzenia działań, wynikające z konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, a także zapobiegania lub ograniczania oddziaływania planowanych działań na środowisko przyrodnicze oraz termin prowadzenia działań.

Działanie związane z prowadzeniem prac odmuleniowych prowadzi do pogorszenia jakości przyrodniczej lokalnego siedliska rzeczno lub siedlisk gatunków bytujących w rzece, utraty schronień, zniszczeniu siedlisk i pogorszenia zmienności strukturalnej rzeki (pogorszenie jakości siedliska ryb). Do przyrodniczych tego typu prac należy przede wszystkim wzrost stężenia zawiesiny. Odmulanie wiąże się także z niszczeniem siedlisk gatunku – przykładowo piskorz *Misgurnus fossilis* (gatunek związany z osadami dennymi), zaburzenie tarła ryb, migracji ryb i innych organizmów wodnych, pogorszenie parametrów fizykochemicznych wody. Ładunek osadów w zawiesinie i mętność zwiększają się podczas pogłębiania, przyczyniając się również do zmiany innych właściwości jakościowych wody jak temperatura i natlenienie. Ten skutek może również utrzymywać się przez pewną długość czasu. Biorąc powyższe oddziaływania pod uwagę w niniejszej decyzji, opierając się o zapisy przedłożonej dokumentacji, w tym związane z technologią prowadzenia działań zaproponowano szereg działań minimalizujących.

Z tego względu wśród działań minimalizujących w warunkach niniejszej decyzji wprowadzono szereg obostrzeń celem ochrony poszczególnych elementów środowiska, w szczególności przyrody. Ograniczenia związane są z terminem prowadzenia działań i sposobem ich realizacji. Działania te dotyczą uporządkowanego, cyklicznego prowadzenia prac oraz ograniczenia ilości pracującego sprzętu i jego odpowiedni dobór. Opierając się o zapisy zgromadzonej dokumentacji wprowadzono ograniczania ilości używanego sprzętu do wykonywania prac odmuleniowych. Ponadto w warunkach niniejszej decyzji wskazano, że prace związane z wydobywaniem osadów dennych zostaną rozpoczęte od górnego odcinka zbiornika wodnego Rzeszów i prowadzone będą etapami w kierunku zapory czołowej. Zostanie wyznaczony nieprzekraczalny areal zbiornika wodnego na rzece Wisłok przeznaczony do odmulenia w danym cyklu, poprzez oznakowanie go na brzegu i na wodzie. Prowadzenie odmulenia w okresie od połowy października do końca lutego pozwoli na wyeliminowanie realizacji robót w okresie rozrodu i wychowu młodych większości grup zwierząt. W czasie trwania przedsięwzięcia pracować będzie nadzór przyrodniczy, który będzie nadzorował wszelkie prace. Zaplanowano również działania minimalizujące uwzględniając ryby, jako organizmy szczególnie narażone na skutki prowadzonych działań. Dużą rolę odgrywał tu będzie nadzór ichtiologiczny, którego zadaniem będzie na bieżąco kontrolowanie

zagrożeń dla ryb i ewentualne wstrzymanie prac lub zalecenie ich modyfikacji. Nadzór ichtiologiczny powinien być w stałym kontakcie z użytkownikiem rybackim (PZW w Rzeszowie). Ponadto wykonywany będzie monitoring pracy przepławki oraz monitoring jakości wody podczas odmulania. Prowadzony będzie pomiar temperatury czy natlenienia wody, a także monitoring stężenia zawiesiny w rzece, w strefie realizacji przedsięwzięcia jak i na odcinku Wisłoka poniżej zapory (w odległości do 1 km od zapory w dół rzeki). Jak wynika z przedmiotowej dokumentacji zamulenie jest niebezpieczne, jeżeli stężenie zawiesiny spowodowane pracami przekracza przez dłuższy okres, np. 10 dni lub więcej, 20 g zawiesiny w dm³ wody. Szczególnie niebezpieczne jest duże stężenie zawiesiny w okresie rozwoju ikry ryb, do momentu wylęgu. Z tego względu nad przebiegiem prac czuwać będzie nadzór ichtiologiczny, który w przypadku przekroczonych parametrów określonych w niniejszych warunkach wstrzyma prowadzenie odmulenia. Ze względu na fakt, iż roboty w akwencie zbiornika będą prowadzone w okresie jesienno-zimowym nie przewiduje się przekroczeń związanych np. z temperaturą wody. W celu zabezpieczenia płazów zastosowane zostaną płotki herpetologiczne, którymi należy wygrodzić wszelkie elementy związane z realizacją przedsięwzięcia, gdzie może dojść do przypadkowego zabijania płazów jak również siedliska płazów nie zagrożone pracami ale zlokalizowane w bliskim sąsiedztwie, aby minimalizować możliwość potencjalnego zniszczenia. Na akwencie Zbiornika umiejscowiona zostanie barka jako miejsce lęgowe dla rybitw. W związku z jej posadowieniem, opierając się o zapisy ww. opinii dr Szymona Bzomy w orzeczeniu niniejszej decyzji zaproponowano szereg warunków zapewniających przyjęcie prawidłowych rozwiązań konstrukcyjnych i trwałość kompensacji. Zgodnie z wymienionymi w orzeczeniu warunkami wycinka drzew i krzewów zostanie ograniczona do niezbędnego minimum i przeprowadzona zostanie poza głównym okresem lęgowym ptaków, zaś drzewa i krzewy nieprzeznaczone do wycinki a narażone na uszkodzenia zostaną na czas realizacji prac odpowiednio zabezpieczone. Zachowanie pasa do ok. 10 m szerokości zbiorowisk szuwarowych w rejonie obszaru prowadzenia prac odmuleniowych pozwoli na stworzenie bezpiecznych refugium m.in. dla płazów i ptaków wodnych. Ponadto w ramach nadzoru botanicznego monitorowany będzie stan szuwarów i wielkość zbiorowisk pozostawionych jako funkcja pasów roślinności ochronnej w wytypowanych lokalizacjach, dla poszczególnych sekcji. Zostaną wdrożone również m.in. następujące rozwiązania chroniące przed ewentualnym zanieczyszczeniem środowiska gruntowo-wodnego (np. w zakresie stosowania sorbentów czy zabezpieczenia ścieków bytowych). Dodatkowo celem zminimalizowania oddziaływań akustycznych wprowadzono możliwość wykonywania prac jedynie w godzinach od 6.00 do 22.00.

Zgodnie z art. 118 a ust. 3 jeżeli zakres działań, o których mowa w art. 118 ust. 1, obejmuje czynności podlegające zakazom określonym w art. 51 ust. 1 lub art. 52 ust. 1, wniosek zawiera także informacje określone w art. 56 ust. 6.

Przedmiotowa inwestycja wiąże się usuwaniem siedlisk kotewki orzech wodny w obrębie Zbiornika Rzeszów oraz przenoszeniem orzechów kotewki orzecha wodnego do siedlisk zastępczych. Kotewka orzech wodny objęta jest ochroną ścisłą na mocy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r., poz. 1409). W Polskiej Czerwonej Księdze Roślin (Kraków 2011) wymieniona jest jako gatunek CR - krytycznie zagrożony. W ostatnim stuleciu zasięg kotewki wybitnie się skurczył i gatunek ten stracił ok. 190 stanowisk, w tym blisko 60 stanowisk w ostatnich 25 latach („Atlas roślin chronionych”, H. Piękoś-Mirkowa i Z. Mirek, Warszawa 2003).

Działania wobec ww. gatunku będą obejmowały zniszczenie zbiorowiska na powierzchni: cykl I - ok. 0,74 ha, cykl II – ok. 2,44 ha i cykl III – ok. 2,54 ha. Ponadto planowane jest przeniesienie z powierzchni objętej danym cyklem odmuleniowym orzechów kotewki (samych bądź z rozetami) do siedlisk zastępczych w cyklu II i cyklu III (jak wspomniano powyżej przeniesienie orzechów w związku z realizacją cyklu I realizowano w oparciu o decyzję derogacyjną RDOŚ w Rzeszowie z dnia 17 lipca 2019 r., znak: WPN.6400.16.2019.JSz.2). Dodatkowo odnosząc się do wpływu prac na ten gatunek prognozuje się stopniowe samoodtworzenie populacji gatunku w strefie zbiornika objętej

pracami odmuleniowymi, poprzez przemieszczaniem orzechów ze stanowisk w górnej części zbiornika, gdzie występuje jego liczna i stabilna populacja. Według literatury przedstawionej w przedmiotowym wniosku o wydanie decyzji o warunkach prowadzenia działań zasięg zbiorowiska kotewki orzecha wodnego w rejonie całego zbiornika w Rzeszowie wynosi ok. 10% powierzchni akwenu i ok. 40% wszystkich stwierdzonych płatów siedlisk roślinnych w rejonie zbiornika. Stanowisko tego gatunku w obrębie zbiornika przystopniowego jest uznawane za największe w południowo-wschodniej Polsce. Co istotne dla analizowanego przedsięwzięcia zbiorowisko *Trapa natans* wykazuje jednocześnie tendencję do powiększania swojego zasięgu.

W niniejszej decyzji określono warunki pod jakimi ww. czynności będą realizowane. Przede wszystkim prowadzone one będą przez nadzór botaniczny, pod nadzorem którego nastąpi przeniesienie orzechów kotewki orzecha wodnego *Trapa natans* do siedlisk zastępczych. Przeniesienie gatunku będzie odbywać się poprzez ręczny zbiór orzechów. Przenoszenie orzechów kotewki należy rozpocząć przed właściwym początkiem prac odmulania w danej sekcji, po ustaleniu przez nadzór botaniczny optymalnego momentu zbioru orzechów (zanim orzechy oddzielią się od rozet i opadną na dno). W tym celu nadzór botaniczny podejmować będzie ciągły monitoring stanu rozwoju rozet i dojrzewania orzechów tak, aby móc przewidzieć optymalny czas na zbiór. Powinien on odbyć się w okresie od połowy sierpnia do pierwszej lub drugiej dekady września (w zależności od tempa dojrzewania orzechów). Zbiory orzechów będą prowadzone przez zespół przeszkolonych osób, z wykorzystaniem łodzi, umożliwiając zbiór i transport orzechów do brzegu. Zależnie od obfitości owocowania w danym sezonie szacuje się, że cztery osoby są w stanie zebrać ok. 40 litrów nasion kotewki w przeciągu 2 - 4 godzin. Gromadzone orzechy będą sukcesywnie (np. raz na dzień) przewożone transportem w warunkach zanurzenia w wodzie do siedliska zastępczego. Orzechy można wysiać zaraz po zbiorze, czyli od września do listopada, dopóki lód nie pokrywa zbiornika zastępczego. Dobór siedliska zastępczego dla kotewki orzecha wodnego obejmie ustalenie warunków brzegowych dla odpowiednich siedlisk tego gatunku. Przed wyborem danego siedliska zastępczego zostanie zatem wykonany szczegółowy monitoring stanu siedliska w okresie od czerwca do lipca. Zbiornik stanowiący siedlisko zastępcze kotewki orzecha wodnego *Trapa natans* będzie zbiornikiem: wód stojących, względnie wolno płynących o powierzchni możliwie zbliżonej do zbiornika rzeszowskiego, eutroficznym, który w lecie będzie silnie nagrzany, a jego poziom wód powinien być stały (może to być np. dobrze utrzymane starorzecze, bądź nawet staw hodowlany), o dnie mulistym bądź gliniasto-ilastym, o głębokości min. 1-2 m, o pH w granicach 4,5 – 8,0 (optimum 6,0 – 7,0), gdzie stężenie chlorku sodu nie przekracza 0,1%, oraz gdzie stężenie wapnia jest na umiarkowanie wysokim poziomie, dobrze natlenionym i niezanieczyszczonym (szczególnie herbicydami, nawozami i innymi zanieczyszczeniami chemicznymi), o stabilnych warunkach ekologicznych i fizykochemicznych, niezmiennych w czasie bądź o niedużych wahaniami, w którym nie występują, bądź występują w niewielkiej ilości ryby roślinożerne (zwłaszcza amur biały, który zagraża temu gatunkowi), w którym nie będzie wykaszana roślinność wodna, w którym, o ile będzie to zbiornik antropogeniczny, nie będzie spuszczana woda, chyba że poza okresem wegetacyjnym na czas nie dłuższy jak 3 miesiące. Na podstawie nadesłanej dokumentacji zaproponowano następujące lokalizacje dla siedlisk zastępczych kotewki orzecha wodnego: zbiorniki w Budach Stalowskich, staw w m. Kalników, staw w Parku Dworskim w Medyce, stawy w m. Przemyśl (w sąsiedztwie m. Prałkowce), stawy w m. Sośnica Jarosławska, starorzecze Sanu w m. Hurko, starorzecze w m. Leszno, koryto Starego Wisłoczyska w m. Łańcut (starorzecze Wisłoka). Oczywiście działania związane z przeniesieniem orzechów ww. gatunku mogą także obejmować inne zbiorniki, które spełniają wymagania określone w niniejszej decyzji. Odnosząc się do planowanego przenoszenia tego gatunku w obrębie użytku ekologicznego „Starorzecze w Hurku”, należy podkreślić, że celem ochrony ww. obszaru jest zachowanie wyjątkowych wartości przyrodniczych krajobrazowych i naukowych starorzecza. W obrębie użytku występuje siedlisko 3150 starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympheion*, *Potamion* dla którego gatunkiem charakterystycznym jest min. kotewka orzech wodny. Zatem ww. działania nie będą sprzeczne z zapisami obowiązującymi w stosunku do tej formy ochrony przyrody.

Dodatkowo w niniejszej decyzji wyrażono zgodę na zniszczenie zbiorowiska grzybieni białych *Nymphaea alba* (pow. do ok. 0,1 ha) w rejonie obszaru cyklu III. Ww. gatunek objęty jest ochroną częściową na mocy ww. rozporządzenia. Przedmiotowe prace wykonywane będą pod nadzorem botanicznym. Tut. Organ zezwalając na zniszczenie ww. stanowiska stwierdził, iż ze względu na powierzchnię wnioskowaną do usunięcia oraz fakt, iż przedmiotowy gatunek jest powszechny w skali kraju ww. działania nie będą znacząco negatywnie oddziaływać na populację tego gatunku.

Dodatkowo w niniejszej decyzji zezwolono na odstępstwo od zakazu umyślnego niszczenia siedlisk lub ostoi będących obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji i żerowania, umyślnie płoszenie lub niepokojenie, umyślnie chwytanie, umyślnie przemieszczanie z miejsc regularnego przebywania na inne miejsca w odniesieniu do takich gatunków jak: żaba trawna *Rana temporaria*, ropucha szara *Bufo bufo*, żaba wodna *Pelophylax kl. esculentus*, żaba jeziorkowa *Pelophylax lessonae*, żaba śmieszka *Pelophylax ridibundus*, traszka zwyczajna *Lissotriton vulgaris*, rzekotka drzewna *Hyla arborea*, jaszczurka zwinka *Lacerta agilis*, jaszczurka żyworodna *Zootoca vivipara*, zaskroniec zwyczajny *Natrix natrix*. W stosunku do powyższych działań także określono szereg działań minimalizujących m.in. aby zwierzęta odławiane były metodą selektywną przy użyciu czerpaków, siatek lub ręką, zaś odłowione osobniki przenoszone były w górny odcinek Zbiornika Rzeszów (płazy w wiadrach o pojemności 10 – 20 l, które wysłane będą liśćmi i/lub wypełnione wodą, zaś gady w czystych transportach, zapewniających dopływ świeżego powietrza). Ponadto czynności wykonywane w stosunku do ww. gatunków płazów i gadów będą prowadzone przez wykwalifikowany nadzór przyrodniczy z zakresu herpetologii.

Zezwolono również na odstępstwo od zakazu umyślnego niszczenia siedlisk lub ostoi będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji i żerowania, umyślnie płoszenie lub niepokojenie oraz niszczenie, usuwanie lub uszkodzenie gniazd, mrowisk, nor, legowisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk lub innych schronień w odniesieniu do takich gatunków jak: bóbr europejski *Castor fiber* i wydra *Lutra lutra*, pod warunkiem prowadzenia prac pod nadzorem teriologa.

Regulacja działań dopuszczonych niniejszą decyzją nie będzie się wiązała z pogorszeniem stanu ochrony wnioskowanego gatunku, a określone warunki przeprowadzenia prac spełniają kryteria wydania zezwolenia na wykonanie czynności zakazanych w stosunku do chronionych gatunków, o których mowa w art. 56 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody.

Zgodnie z art. 118a ust. 7 jeżeli stwierdzono obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, regionalny dyrektor ochrony środowiska przeprowadza taką ocenę przed wydaniem decyzji o warunkach prowadzenia działań.

Wraz z wnioskiem o wydanie decyzji o warunkach prowadzenia działań przedłożono raport o oddziaływaniu planowanej inwestycji na obszar Natura 2000 Wiśłok Środkowy z dopływami PLH180030.

Obszar Natura 2000 Wiśłok środkowy z dopływami PLH180030 obejmuje rzekę Wiśłok od zbiornika Besko do Rzeszowa wraz ze Stobnicą od mostu w miejscowości Domaradz. Odcinek górski swój koniec ma w miejscowości Besko (poniżej zbiornika), gdzie rzeka opuszcza górską część zlewni. Od tego miejsca wpływa w rozległy i płaski obszar Dołów Jasielsko-Sanockich gdzie przejmuje charakter ciek podgórskiego. Wiśłok zalicza się do małych rzek fliszowych.

Siedliska przyrodnicze występujące na terenie obszaru Wiśłok Środkowy z Dopływami wymienione w Załączniku I Dyrektywy Siedliskowej to: zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (6410), niżowe i górskie łąki użytkowane ekstensywnie (6510), grądy środkowoeuropejskie i subkontynentalne (9170), łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (91E0). Obszar Wiśłok Środkowy z Dopływami jest ostoją wielu cennych gatunków ryb, o czym wypomniano powyżej. Stwierdzono również występowanie gatunków zwierząt wymienionych w Załączniku II Dyrektywy Siedliskowej: boleń *Aspius aspius*, brzanka *Barbus peloponnesius*, głowacz białopłetwy *Cottus gobio*, kielb białopłetwy *Gobio albipinnatus*, kielb Kesslera *Gobio kessleri*, piskorz *Misgurnus fossilis*, różanka *Rhodeus sericeus amarus*, skójką gruboskorupowa *Unio crassus*, czerwonończyk nieparek *Lycaena dispar*, modraszek nausithous *Maculinea nausithous*, modraszek telejus *Maculinea teleius*.

Przedmiotami ochrony ww. obszaru są siedliska przyrodnicze: niżowe świeże łąki użytkowane ekstensywnie *Arrhenatherion elatioris* (6510), zmiennowilgotne łąki trzęślicowe *Molinion* (6410), grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny *Galio-Carpinetum* i *TilioCarpinetum* (9170), łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe *Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion* (91E0) oraz następujące gatunki zwierząt: boleń *Aspius aspius*, brzanka *Barbus carpathicus*, głowacz białopłetwy *Cottus gobio*, piskorz *Misgurnus fossilis*, kielb białopłetwy *Romanogobio albpinnatus*, kielb Kesslera *Romanogobio kesslerii*, czerwonończyk nieparek *Lycaena dispar*, modraszek nausitous *Phengaris nausithous*, modraszek telejus *Phengaris teleius*,

W przypadku analizowanej inwestycji należy podkreślić, że nie będzie ona wiązała się z bezpośrednią ingerencją w obszar Natura 2000 Wisłok Środkowy z dopływami. Ponadto w granicach oddziaływania inwestycji brak siedlisk przyrodniczych będących przedmiotami ochrony ww. obszaru. W granicach jej oddziaływania nie stwierdzono także ww. gatunków motyli i ich siedlisk. Nie będzie zatem wiązała się ze zniszczeniem siedlisk przyrodniczych stanowiących przedmioty ochrony tego obszaru Natura 2000 a także siedlisk gatunków które występują w tym obszarze. Mając jednak na uwadze, że prace prowadzone będą bezpośrednio poniżej tego obszaru, zaś przedmiotami ochrony tego obszaru są głównie ryby, które wykorzystują także tę część Zbiornika w obrębie której prowadzone będzie odmulenie np. jako miejsce żerowania, rozrodu, a także odcinek służący do migracji po pokonaniu przepławki w górę rzeki itp. w przedłożonym raporcie szczególnie poddano ocenie wpływ inwestycji na ichtiofaunę. Również w odniesieniu do tej gromady zwierząt zaproponowano liczne działania minimalizujące i monitoringowe, które opisano powyżej. Wśród przedmiotów ochrony ww. obszaru w rejonie realizacji prac oraz w zasięgu ich oddziaływania stwierdzono jedynie bolenia, z tego względu w przeprowadzonej ocenie oddziaływania na obszar Natura 2000 zwrócono szczególnie uwagę na ten gatunek. Odniesiono się również do pozostałych gatunków, w szczególności piskorza dla którego odpowiednie siedliska znajdować się mogą w obrębie części zbiornika przeznaczonej do odmulenia.

Głównym oddziaływaniem na ichtiofaunę będzie płoszenie osobników podczas odmulania, zakłócenie okresu jesiennych migracji i dyspersji, niekorzystny wpływ na działanie i drożność przepławki na zaporze. Zaproponowane działania minimalizujące pozwolą jednak na: wstrzymanie odmulania centralnej części zbiornika do czasu zakończenia zasadniczego okresu migracji jesiennej i dyspersji ichtiofauny (w każdym cyklu prace w nurcie rzeki rozpoczynane będą w grudniu), wykonanie prac po okresie wiosennych migracji w górę rzeki, a następnie tarła i podrostu narybku; stworzenie warunków schronienia dla ryb w okresie odmulania oraz zachowanie części mikrosiedlisk przy szuwarach, wykorzystywanych w okresie tarła i żerowania i zachowanie ciągłości migracji ryb przez przepławkę i monitorowanie jej prawidłowego funkcjonowania.

Z przedłożonego raportu wynika, że granica obszaru przedsięwzięcia (odcinek 1100 m koryta rzeki od granicy obszaru Natura 2000 Wisłok Środkowy z Dopływami PLH180030 do zapory) oraz odcinek od granicy w głąb obszaru Natura 2000 (do ok. 1000m od granicy obszaru) jest najbardziej narażony na skutki realizacji robót. Będzie to oddziaływanie negatywne, bezpośrednie, stałe, krótkoterminowe (przekształcenie dna zbiornika i usunięcie znacznej powierzchni strefy szuwarów, przekształcenie siedlisk rozrodu fauny, zakłócenie lokalnych szlaków dyspersji fauny oraz okresu migracji sezonowych, czasowe zwiększenie stężenia zawiesiny w wyniku zamulenia, głównie w wyniku prac usuwania szuwarów przez koparkę). Oddziaływanie to będzie jednak ograniczone w czasie i szczególnie odczuwalne będzie podczas realizacji prac związanych z odmulaniem dna zbiornika. Mając na uwadze szereg działań minimalizujących zaproponowanych w raporcie oraz technologie prowadzenia prac należy uznać, że nie będzie to oddziaływanie znacząco negatywne. Należy w tym przypadku podkreślić, że w dłuższej perspektywie czasowej zbiornik nadal będzie stanowił siedlisko dla ryb.

Boleń należy do przedmiotów ochrony ww. obszaru Natura 2000. Elementami wpływającymi na inwestycję wpływającymi na ten gatunek będą: usuwanie namulów z dna zbiornika za pomocą refulera i koparki (szuwarów), trwała ingerencja w siedlisko

żerowania gatunku poprzez poruszanie się refulera podczas odmulania koryta, zamulenie wody, płoszenie, czasowe ograniczenie drożności korytarza migracji i dyspersji gatunku.

Piskorz to gatunek który w raporcie został określony jako niewykazany w części Zbiornika w obrębie której prowadzone będzie odmulenie. Mając jednak na uwadze, że należy od do przedmiotów ochrony ww. obszaru Natura 2000 odniesiono się do wpływu planowanych robót na ten gatunek. Jako element który szczególnie może oddziaływać na piskorza stwierdza się bezpośrednie niszczenie siedlisk tego gatunku, związanego z namułami dennymi. Skutek tego oddziaływania powinien być najbardziej odczuwalny bezpośrednio w trakcie oraz po wykonaniu prac. Należy jednak podkreślić, że mając na uwadze cały akwen Zbiornika, oraz fakt, iż roboty nie ingerują w odcinek objęty ochroną jako obszar Natura 2000 stwierdzono, iż nie będzie to oddziaływanie znacząco negatywne.

Wpływ przedsięwzięcia na bolenia i piskorza (gatunek potencjalny) będzie miał zasięg długoterminowy (3 lata prac odmuleniowych przy założeniu sprzyjających warunków atmosferycznych w okresie zimowym). Czasowej ingerencji w siedliska ryb (w przypadku piskorza dojdzie do degradacji mikrosiedlisk w rejonie usuwanych namulisk); czasowego zaburzenia połączeń pomiędzy metapopulacjami; możliwości ograniczenia liczebności osobników (w odniesieniu do piskorza, w przypadku bolenia nie prognozuje się zjawiska śmiertelności osobników) podczas prac odmuleniowych. W związku z powyższymi odmulenie wykonane będzie w okresie od października do lutego (3 cykle), tj. poza okresem tarła ryb oraz rozwoju form młodocianych.

W raporcie odniesiono się również do oddziaływań skumulowanych. Jak wynika z jego treści w okresie realizacji przedsięwzięcia polegającego na odmuleniu zbiornika na odcinku od zapory do granicy z obszarem Natura 2000 Wisłok Środkowy z Dopływami PLH180030 nie planowane są podobnego typu przedsięwzięcia w pozostałej części zbiornika. Jedną z inwestycji której ewentualny skumulowany wpływ oceniono w raporcie jest *„Zabezpieczenie przed powodzią miasta Rzeszowa i gm. Tyczyn poprzez kształtowanie koryta rzeki Strug w wariantcie III – etap I. Prace w rejonie koryta rzeki Strug w km 0+000 do km 8+620”*. Na realizację ww. inwestycji uzyskano wszystkie stosowne pozwolenia. Przewidywany czas rozpoczęcia prac związanych z regulacją rzeki Strug to 2020 rok, zaś czas trwania to w przybliżeniu ok. 1,5 roku. Okresy realizacji inwestycji będą się pokrywać. Realizacja przedsięwzięcia w rejonie koryta rzeki Strug z uwagi na zakres minimalizacji negatywnego oddziaływania, w tym rezygnację z odmulenia odcinka 300m od ujścia do Wisłoka nie będzie przyczyniała się do przekształcenia czy też pogorszenia stanu siedlisk (tarlisk, żerowisk) ichtiofauny w rejonie obszaru Natura 2000.

Odniesiono się również do inwestycji pn.: *„Budowa drogi wojewódzkiej w Rzeszowie na odcinku od skrzyżowania ul. Podkarpackiej z ul. 9 Dywizji Piechoty (DK 19) do Al. Sikorskiego (DW 878)”*. Należy jednak zauważyć, iż inwestycja ta jest obecnie na etapie uzyskiwania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Będzie ona polegała na budowie odcinka drogi o długości ok. 5,7 km, wraz z którą planuje się przebudowę istniejących sieci technicznych oraz sieci komunikacyjnej w zakresie koniecznym dla właściwego funkcjonowania przedsięwzięcia. Planowane przedsięwzięcie przebiegać będzie przez tereny położone w południowej części Rzeszowa. Inwestycja leży w całości w granicach obszaru Natura 2000 Wisłok Środkowy z dopływami. Z dużym prawdopodobieństwem należy stwierdzić, iż okresy realizacji tej inwestycji z analizowanym odmuleniem Zbiornika Rzeszów nie będą się pokrywać (wykonanie odmulenia zbiornika nastąpi najprawdopodobniej przed rozpoczęciem budowy drogi i mostu). Zakładając jednak równoczesną realizację przedsięwzięć (albo niektórych z ich etapów) należy zaznaczyć, że projektowane roboty budowlane związane z budową nowego mostu zakładają minimalną ingerencję w koryto rzeki, polegającą jedynie na czasowej lokalizacji w nim podpór tymczasowych, koniecznych do wykonania konstrukcji nośnej mostu. Zarówno w przęsłach nurtowych o rozpiętości ok. 164m jak również w przęsłach skrajnych o rozpiętości ok. 92 m projektowane są podpory tymczasowe w rozstawie co ok. 25 m. Przyjęta rozpiętość pozwala na wykonanie szalunków pod konstrukcję projektowanego mostu powyżej poziomu spiętrzzonej wody przepływu miodajnego $Q_{0,5\%}$.

Inna inwestycja planowana w obrębie Zbiornika Rzeszów, to budowa wyciągu do narciarstwa wodnego. Planowane przedsięwzięcie polegać ma na budowie wyciągu do narciarstwa wodnego na zalewie rzeszowskim w m. Rzeszów. Planowany wyciąg wraz z infrastrukturą towarzyszącą znajdowałby się na terenie Miasta Rzeszowa, w dolnej części Zbiornika Rzeszów, 270 m od zapory. Zgodnie z informacją przedstawioną w zgromadzonej dokumentacji, uzyskanej od z Urzędu Miasta Rzeszowa, nie są znane ramy czasowe realizacji tego przedsięwzięcia, niemniej jednak przewiduje się, że okres jego realizacji będzie znacząco wybiegać poza termin zakończenia odmulenia zbiornika. Na budowę ww. wyciągu uzyskano decyzję środowiskową stwierdzającą brak negatywnego wpływu na obszar Natura 2000 Wisłok Środkowy z dopływami.

Na integralność obszaru Natura 2000 składa się zarówno kondycja siedlisk i gatunków jak i ich duża odporność i zdolności regeneracyjne, a także zachowanie tych struktur i procesów ekologicznych, które warunkują tą dobrą kondycję. W odniesieniu do poszczególnych obszarów, oceniając wpływ na spójność sieci Natura 2000 bierze się pod uwagę znaczenie, jakie ma dany obszar dla zachowania spójności sieci w stosunku do gatunków i siedlisk, które są na nim chronione.

Realizacja zaplanowanych działań związanych z przedsięwzięciem nie będzie trwale, istotnie negatywnie wpływać na siedliska przyrodnicze będące przedmiotami ochrony obszaru Natura 2000 Wisłok Środkowy z dopływami PLH180030 – siedliska te nie występują w zasięgu oddziaływania zamierzenia. Zasięg przedsięwzięcia nie przyczyni się do długotrwałego i znacząco negatywnego zaburzenia relacji ekologicznych pomiędzy metapopulacjami gatunków, związanymi z obszarem Natura 2000. Lokalny zasięg inwestycji może przyczynić się jedynie do chwilowego zaburzenia możliwości przemieszczania osobników podczas migracji (głównie ichtiofauna), jednakże zalecany okres prowadzenia robót i technologia ograniczy ich ingerencję w okres rozrodu oraz zimowania. Prognozuje się, iż zamulenie w związku z realizacją przedsięwzięcia będzie zauważalne, lecz krótkotrwałe, powstałe głównie w wyniku usuwania szuwarów przybrzeżnych za pomocą koparki. Technologia usuwania osadów dennych za pomocą refulera nie przyczynia się do powstawania znaczących ilości zawiesiny mułu w rzece. Unoszenie się zawiesiny, szczególnie w wyniku prac w rejonie cyklu III może mieć miejsce również w strefie dolnej części rzeki (poniżej zapory) oraz w obszarze urządzeń technicznych przepławki, gdzie zasadne jest stałe monitorowanie stopnia stężenia zawiesiny i przeciwdziałanie skutkom zamulenia dla funkcjonowania całości ekosystemu rzeczny. Samo zjawisko zamulenia koryta rzeczny wystąpi poza obszarem Natura 2000. Planowane przedsięwzięcie odbywać się będzie poza okresem tarła ryb. Zaplanowana inwestycja nie przyniesie długofalowego i znacząco negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000. Przeprowadzona analiza zagrożeń ze strony inwestycji pozwala stwierdzić, iż w przypadku zastosowania zaleconych metod minimalizacji przedsięwzięcie nie będzie miało negatywnego wpływu na integralność obszaru Natura 2000 Wisłok Środkowy z Dopływami PLH180030 oraz spójność sieci Natura 2000. Natomiast skutkiem odstąpienia od odmulenia Zbiornika postępować będzie dalsze tworzenie się wypłyceń, przyspieszenie sukcesji roślinności wodnej oraz silne zarastanie koryta Wisłoka, zmniejszenie natlenienia i nasłonecznienia rzeki (również poprzez dalszy niekontrolowany rozrost hydrofitów) oraz pogorszenie jakości wody i wpływ tego zjawiska na warunki życia hydrofauny.

W okresie realizacji przedsięwzięcia wskazuje się na konieczność realizacji stałego monitoringu oddziaływania przedsięwzięcia (prace nadzoru przyrodniczego) na cele i przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 Wisłok Środkowy z Dopływami PLH180030, integralność tego obszaru oraz spójność sieci Natura 2000, poprzez: stały monitoring migracji ryb przez przepławkę w okresie odmulania, monitoring stanu technicznego przepławki (m.in. jej zamulenia na wlocie, stanu poszczególnych elementów technicznych i barier). Prace przyczynią się do zmętnienia wody w rzece poniżej zapory. Przedmiotowe prace pogłębieniowe będą powodować zmętnienia wody utrzymujące się krótkotrwałe z uwagi na zastosowaną technologię użycia refulera, która ogranicza to zjawisko. Krótkotrwały okres zamulenia może jednak przyczynić się do czasowego pogorszenia warunków życia ryb. Wzbudzone osady podczas pogłębiania będą niesione przez rzekę i osadzone w innych partiach co zmienia charakter siedlisk ryb znajdujących się poniżej zbiornika. Zatem prowadzony będzie stały monitoring stężenia zawiesiny w rzece w strefie realizacji przedsięwzięcia jak i na odcinku Wisłoka poniżej zapory. W przypadku utrzymywania się przez dłuższy okres, np. 10 dni lub więcej, 20 g zawiesiny w dm³ wody prace będą okresowo

wstrzymane - do czasu opadnięcia zawiesziny na dno. Odnosząc się do oddziaływania planowanych prac na ichtiofaunę należy zaznaczyć, że podrośnięty narybek oraz ryby dorosłe ze względu na zdolność reakcji na bodźce zewnętrzne i sprawne poruszanie się, mogą uniknąć niekorzystnych czynników takich jak zmętnienie lub fala hydroakustyczna.

Odnosząc się do wpływu prac na przedmioty ochrony analizowanego obszaru Natura 2000 jakimi są ww. gatunki motyli należy zauważyć, że w zasięgu oddziaływania przedmiotowych prac, jak również biorąc pod uwagę przedstawioną w raporcie analizę potencjalnych siedlisk bytowania oraz kwerendę danych literaturowych nie potwierdza możliwość występowania chronionych gatunków motyli w rejonie zaplanowanych prac.

Biorąc powyższe pod uwagę ustalono warunki realizacji przedsięwzięcia polegającego na odmuleniu Zbiornika Rzeszowskiego – rzeka Wisłok w km 73+930 – 75+060 oraz stwierdzono, iż realizacja przedsięwzięcia nie będzie wiązała się ze znacząco negatywnym wpływem na cel i przedmioty ochrony oraz integralność obszaru Natura 2000 Wisłok Środkowy z dopływami PLH180030, a także na spójność sieci Natura 2000.

Jak wspomniano na wstępie pismem z dnia 28 czerwca 2019 r., znak: RZ.RPI.541.28.39.JRP6.2019.WS, Wnioskodawca zwrócił się do tut. Organu z prośbą o nadanie dla wnioskowanej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności. W ww. piśmie uzasadniono, iż nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności jest konieczne ze względu na zgodność z postanowieniami umowy o dofinansowanie z Instytucją finansującą tj. Narodowym Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (umowa z dnia 29 marca 2019 r.).

Zgodnie z art. Kpa 108 § 1 decyzji, od której służy odwołanie, może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności, gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony.

Tut. Organ mając na uwadze ważny interes społeczny oraz interes strony nadał decyzji rygor natychmiastowej wykonalności.

Uwzględniając powyższe orzeczono jak w sentencji niniejszej decyzji.

P o u c z e n i e

W przypadku gdy realizacja planowanej inwestycji, wiązała się będzie z łamaniem zakazów obowiązujących w stosunku do gatunków roślin, zwierząt i grzybów objętych ochroną gatunkową innych niż na które uzyskano zezwolenie w przedmiotowej decyzji, konieczne będzie uzyskanie stosownych zezwoleń o których mowa w art. 56 ustawy o ochronie przyrody.

Od niniejszej decyzji na mocy art. 127 § 1 i 2 Kpa, służy stronie odwołanie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie za pośrednictwem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie w terminie czternastu dni od daty jej doręczenia.

Od opłaty skarbowej zwolnione są jednostki, o których mowa w art. 7 oraz czynności wymienione w art. 2 i załączniku do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2019 r., poz.1000, ze zm.).

Otrzymują:

1. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Rzeszowie
2. Pozostałe strony postępowania zgodnie z rozdzielnikiem
3. WPN ad acta

**Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska
w Rzeszowie**

(-)

Wojciech Wdowik

(podpisano bezpiecznym podpisem elektronicznym)

